Papa

— Oğlum, çilek kaça?..
— Baba, alacak misiiiin?.. Bakacak misiiin? Koklayacak misiiin? Doğru söyle ki, ona göre fiyatları diyem!..

YAKIFLAR BANKASI

Bir Nasihat!

Her gece uyumak istersen rahat!
Ölümü, yangını hayalinden at!
Kazalara karşı en sağlam berat:
Sigorta olmaktır ANADOLU'ya.

ANADOLU Sigortası

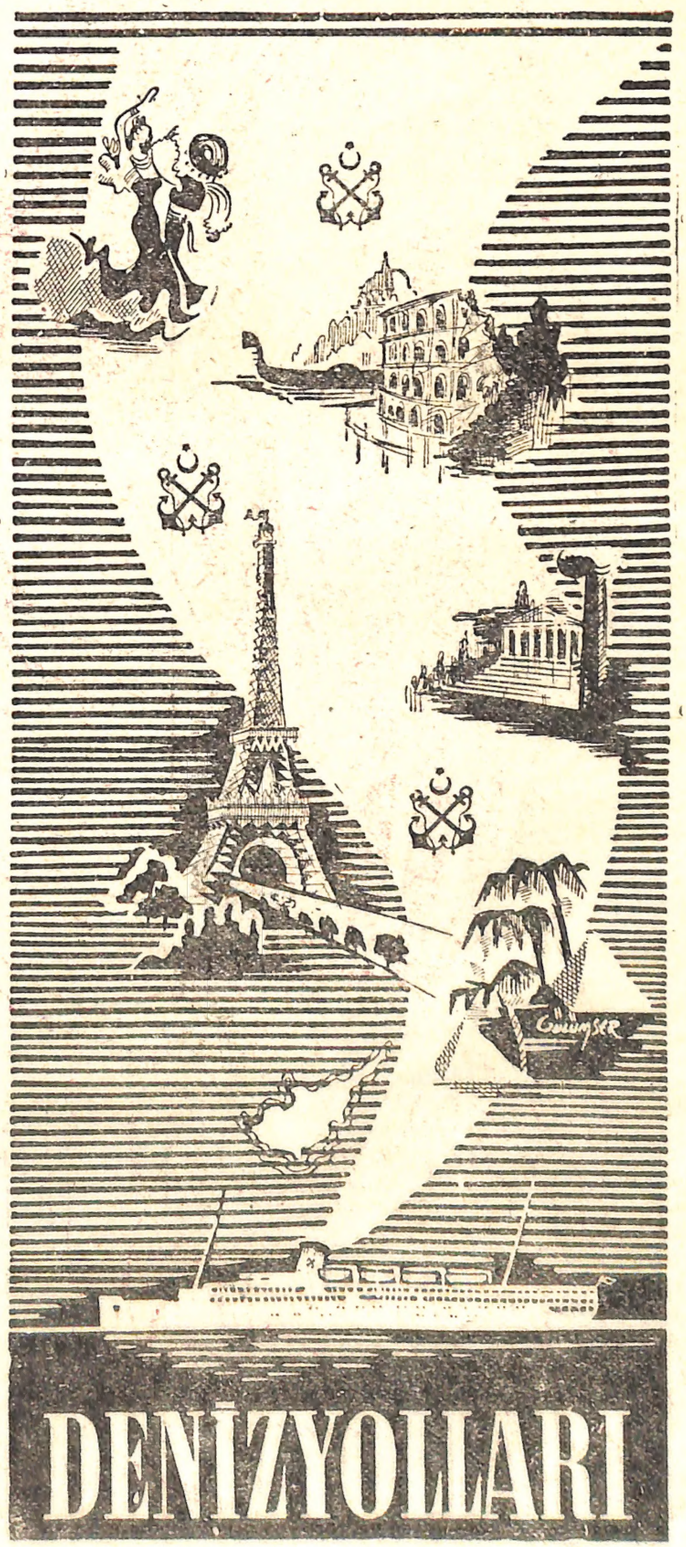

DENİZYOLLARI

ANKARA SİGORTA

ANKARA SİGORTA SİZİ BÜTÜN TEHLİKELERİN KARANLIĞINDAN KURTARIR!

Sahibi: YUSUF ZIYA ORTAÇ

Yazı İşlerini fiilen idare eden: AHMET ROÇER

Teknik Sekreter: Selâmi M. YURDATAP

Adres: Koldfarer Cad. No. 8-10. Daire 3.

Telefon: 221811

Abone: Seneliği 25, 6 aylığı 12,5 lira.

Fiatı: 50 Kuruş

Basıldığı yer: ERCAN Matbaası

SAYI : 224 C.: 9 28 HAZİRAN 1956 ★ PERŞEMBE GÜNLERİ ÇIKAR SİYASİ, MİZAHİ GAZETE ★ SAHİBİ: YUSUF ZİYA ORTAÇ

Akbaba

OSMAN PEHLİVAN!

TANBURACI Osman Pehlivanı benim kadar sizler de bilirsiniz elbet. Ama benim bahsedeceğim Osman Pehlivan o değil: Bölükbaşı Osman Pehlivan!

Bölükbaşı'yı Mecliste yıllarca görmüş, dinlemiştim. Dalar, çaprazа girer, tırpan vurur, kılçık atar, boyunduruk çeker, hasılı yapmadık oyun bırakmazdı. Ama, minderde değil, kürsüde! Şimdi, sevimli mebusumuza bir merak gelmiş, pehlivanlık merakı... Hem hangi stilde olursa olsun: Serbeste de razı, Greko-romene de... Açık hava toplantılarına âdeta Kırkpınar'a gider gibi gidiyor... Neredeyse, Meclis zabıtları, gazete parçaları dolu bavulunu bırakıp, içine yağlı bir pırpıt tıkılmış zenbilini omuzuna vurup mitinglere öyle gelecek, kürsüye, ellerini çırpa çırpa peşrev yaparak çıkacak!

Geçenlerde, bir kalabalığa meydan okudu:

— Var mı kolumu bükecek kabadayı?..

Bir başka gün, pazısını şişirdi:

— Kendine güvenen varsa, gelsin, sıksın!..

Nihayet, bir toplantıda:

— Bütün parti liderlerine meydan okuyorum, dedi, kim isterse gelsin, birer birer tutup sırtüstü vurmağa hazırım!..

Sonra, Türk civanmertliğini de elden bırakmıyarak:

— Ama, dedi, İsmet Paşa ihtiyardır, ona kıymam, yavaşça tutar, yatırıveririm!..

Evet, güreş, bizim tarihimize karışmış, millî varlığımızda yer almış bir spordur. Eskiden, pehlivan besleyen nice paşa konakları, padişah sarayları vardı. Sultan Aziz'in kisvet giyip yağlandığını bile söylerler. Ama, politika hayatımıza, Resne dağlarından inen Niyazi beyin geyiği bile girmişti de pehlivanlık girmemişti. Çok şükür, şimdi Osman Bölükbaşının himmeti ile ona da kavuştuk!

Demek bundan sonra, parti liderleri, açık hava toplantılarına, davullar, zurnalar, peşrevlerle köy düğününe gider gibi gidecekler ve dört yılda bir yapılacak pehlivanlık güreşlerinin ödülü de «iktidar koltuğu» olacak!

Ah sevgili bölükbaşı, bu memleketin zor meseleleri kafa kuvvetiyle değil de kol kuvvetiyle halledilseydi, işler ne kadar kolaylaşırdı: O zaman, bütün siyasî şöhretleri hafızamızdan siler, Hamit Kaplan'ın başkanlığında, Olimpiyat şampiyonlarımızdan bir kabine kuruverirdik!

YUSUF ZİYA ORTAÇ

Muhalefet — Bizi bırakıp nerelere gidiyorsun adevletlim!..

YUSUF ZİYA ORTAÇ

Mecmuamızın sahip ve başyazarı Yusuf Ziya Ortaç, 24 mayıs perşenbe sabahı bir kalp krizi geçirmiş ve Amerikan hastahanesinde tedaviye alınmıştı. Şimdi tamamiyle iyileşen Ortaç, tam ve mutlak bir istirahat içinde dinlenme günlerini geçirmektedir.

Dostumuz, arkadaşımız ve üstadımız Ortaç'a Allahtan sıhhat, saadet ve uzun ömür dilerken, sizler için yatağında yazdığı ilk başyazıyı takdim etmekle bahtiyarız.

AKBABA AİLESİ

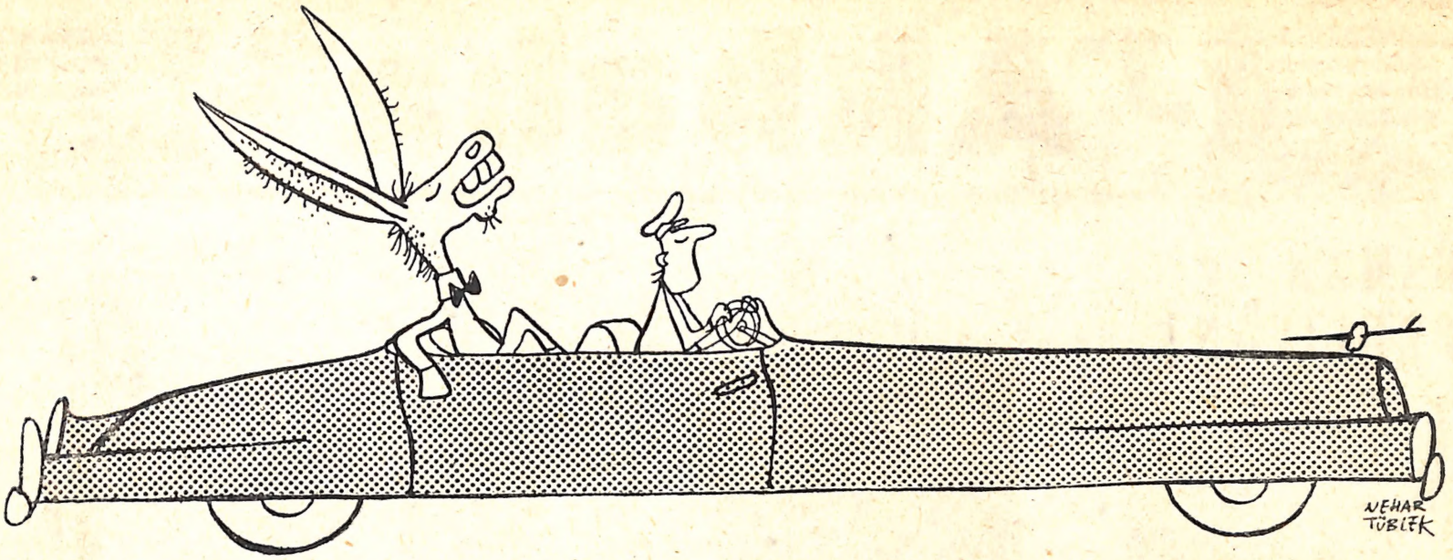

— Yahu insan gibi sürmesene!..

KARABORSACILAR KONGRESİ

Yeni çıkan Millî Korunma Kanunundan sonra, tanınmış karaborsacılar, şehrimizde bir kongre toplamışlardır. Tamamen gizli cereyan eden kongredeki konuşmalar, katiyen dışarıya sızmamıştır. Yalnız Akbaba, karaborsacılardan birine çok yüksek para ödiyerek karaborsa fiyatı üzerinden bu gizli konuşmaları satın almağa muvaffak olmuştur..

Kongre başkanı — Muhterem âzalar!.. Mangır şerifler hayırlı olsun!

Üyeler — Hayırlı mangır... İyi dolarlar!..

Başkan — Burada hükûmetin son kararları karşısında durumu muzu konuşmak, aramızda anlaş mak üzere toplanmış bulunuyoruz. Teklifi olanlar varsa, lütfen kürsüye gelsinler.

Demir karaborsacısı (kürsüye gelir) — Harp bittiğinden beri zaten kazancımız azalmıştı. Sıkıntı çekmeğe başlamıştık. Şahsen kendimden misal vereyim. Arkadaşlar! Birbirimizden saklıyacak değiliz. İnanınız ki, son aylarda kazancım günde beş bin liraya kadar düşmüştü. Bu vaziyet karşısında biz nasıl geçinebiliriz? İntihar mı edelim? Dilenelim mi? Hele bu son Millî Korunma Kanunundan sonra bize hayat hakkı kalmamıştır.

Yedek parça karaborsacısı — Arkadaşımız yanılıyor. Harp bitmemiştir. Soğuk harp devam ediyor.

Celep — Nasıl?.. Şimdi biz harpte miyiz? Öyle ise neden bu kadar az para kazanıyoruz? Benim de günlük kazancım dört bin lirayı geçmiyor. Sefalet içinde yüzüyoruz arkadaşlar! Kızım, kendini bu sene yeni bir balayı seyahatine gönderemediğim için, dördüncü kocasından bir türlü ayrılıp yenisiyle evlenemiyor. Sorarım size, buna hangi baba kalbi dayanır?

Yedek parçacı — Celep arkadaşımızın hakkı var. Ancak, bütün bu çektiğimiz sıkıntıların sebebi harbin bitmiş olması değildir. Çünkü soğuk harp bütün şiddetile devam ediyor.

Z.Yağ K. borsacısı — Soğuk harp mi? Şimdi biz harpte miyiz? Bu «soğuk» hangi memlekettir?

Kabzımal — Bize yakın mı?

Başkan — Arkadaşlar! Harbet mekte olan o «soğuk» isimli memleket hakkında bilgisi olan var mı? Hiç olmazsa mallarımızı o «soğuk» memleketine satar, daha çok para kazanırız. Bilen yok mu arkadaşlar? O halde aramızdan ilk okulu bitirmiş olan lardan souk devletinin adresini bulmak üzere bir komisyon seçelim...

İnşaat malzemesi Karaborsacısı — Telefon rehberinde yok mu?..

Başkan — Bulamadık.

Kumaş K. Borsacısı — Sıfır birden soralım.

Başkan — Bu işle seçeceğimiz komisyon meşgul olsun. Şimdi konuşacağımız daha mühim işlerimiz var.

Nayloncu — Muhterem arkadaşlarımızın da belirttiği gibi, büyük bir sıkıntı içine düşmüş bulunuyoruz. Önce bu buhrandan kurtulmanın çarelerini araştırmalıyız. Biz bu hayata katlandıktan sonra ne diye böyle cahil kaldık? Biz de okur, elbet bir memur olurduk.

Ecza K. Bor. — Sözlerinizi iade ederim. Biz cahil değiliz. Ben, hem Almanyada tahsil yaptım, hem de Amerikada ihtisas yaptım.

Celep — Biz onu biliriz. Ona para babasından kalmıştır. Babası bizden beter karacahil olmasaydı, milyonları kazanıp oğlunu okutabilir miydi?

Malzemeci — Evet. Sorun bakalım Amerikada, ne ihtisas yapmış?

Başkan — Baylar!.. Burası kulüp kongresi değildir. Şahsiyatı bırakalım. Herkesin hususî hayatı bizi alâkadar etmez.

Nayloncu — Haaaa... Ne diyordum?.. Evet... Sefalet içinde yiz. Mesleâ ben on altı yaşına gelen oğluma hâlâ bir araba alamadım. Eniştesininkine biniyor. Bu ayıp değil mi?

Z.Yağ K. Bor. — Çok ayıp!..

Nayloncu — Vallahi utanıyorum.

Film K. Borsacısı — Benim de karımın altı ay önce Pariste ölçüsünü almışlardı. Elbiselerini hâlâ getirtemedik. Bu gidişle batacağız arkadaşlar! Memleket felâkete gidiyor! Uçurumun başındayız!

Başkan — Muhterem arkadaşlar! Çektiğimiz sıkıntıları anlatmakla bir şey elde edemeyiz. Bunlar hepimizin bildiği şeyler. Meselâ benim kızım, sun'î ilkah için Amerikaya gitmişti. Hâlâ yaptıramadı. Kırk yaşını geçtiği için çok para istiyorlar. Gönderdiğim para ile ameliyat yarıda kalıyor.

Vallahi namusuma dokunuyor.

Üyeler — Dokunur... Dokunur! Vah vah!..

Başkan — Dertlerimizi deşmiyelim. Çarelerini arayalım.

Y. Parçacı — En mühim mesele fatura işidir. İki buçuk liralık mal alan müşteriye bile fatura vermeğe mecburmuşuz. Hiç yüzde yirmi beş kârla fatura verilir mi? On bin liralık mal satacaksın da iki bin beş yüz lira kazanacaksın. Biz açlıktan ölelim mi?

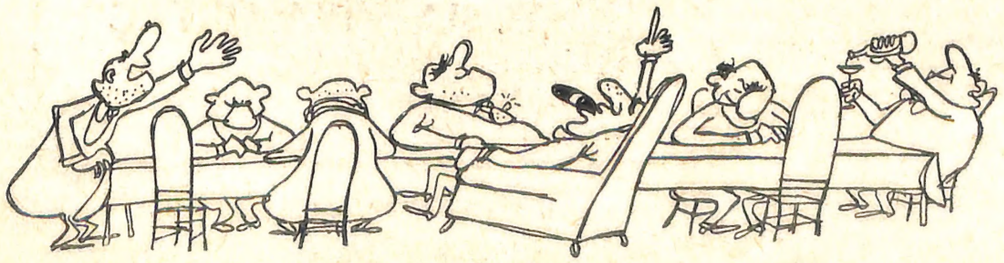

KASIM GÜLEK, BİR SENE AĞIR HAPİSE VE 36 LİRA 50 KURUŞ MAHKEME MASRAFI ÖDEMEĞE MAHKÛM OLDU.. (Gazeteler)

Gülek — Bir sene ağır hapis bir şey değil, ama 36 lira 50 kuruş bana çok ağır gelecek!..

Şişe!..

BİR Amerikan bira fabrikası satışını arttırmak için yeni bir usul bulmuş. Bira şişelerini, muhtelif artistlerin vücutlarının biçiminde yapıyormuş. Bu suretle o fabrikanın bira satışı çok artmış. İsteyen Marilyn Monroe biçimindeki şişeye işte o biçim ağzını dayıyor, hıkır hıkır bira içiyor. İsten Rita'nın, canı çeken Sofia Loren'in.... Lollo Brigida'ya mı hayransın, kendisi yoksa bile şişesi var ya, yapış şişeye, iç bre iç, mest ol.

Ne diye bizim Tekel böyle bir şey akıl etmez. Meselâ rakı şişelerini, tutup filâna benzetecek ne vardı? Şükran'lar, Muallâ'lar, İnci'ler, Gönül'ler ne güne duruyor? Bak gör o zaman milleti, sabah, akşam mest... Tekel fabrikaları bize içki yetiştiremez.

Bu işinsanat tarafı. Bir de işin politikası var. Partililerimiz de Amerikadaki bira fabrikasından ders almalıdırlar. Partilere üye çekmenin bir yolu da budur. Gider vatandaş Tekel bayiine:

— Ver bana bir Karaosman oğlu, der. Yahut:

— Bir Kasım Gülek şişesi versene...

Herhalde o zaman içi fazla alacağı için, en makbulü Şemsettin Günaltay, yahut Yavuz Abadan şişeleri olacaktır.

Bölükbaşı şişelerine gelince, hazretin her cümlesinde bir sürahi su içtiğine bakılırsa, artık onun şişesi değil, Bölük başı küpü, yahut fıçısı olur.

SAMİMİ İTİRAF!

«— Gençliğimde bir çiftlikte çıraklık ederken aylarca inekler sağdım, işte bu suretle ellerim harikulâde bir kuvvet peyda etti.»

Bu konuşma ne bir Amerikan kovboy filminden alınmış, ne de dünya şampiyonu bir boksörün hâtıratından bir parağraftır!

Bu, eski Birleşik Amerika Cumhurbaşkanı Harry Truman'ın samimi bir itirafıdır.

İtalya seyahatinde en az gün de iki bin kişinin elini sıktığını gören bir gazeteci, bu hareketinden yorulup yorulmadığı sorusu üzerine söylemişti.

İhtikârcı — Baylar! Benim bir şirketim var. Şirkette karım, iki damadım, kaynanam, dört oğlum, babam, iki kardeşim ortaktır. Biz Avrupadan, Amerikadan mal getirtiriz. Ben aldığım malı damadıma satarım. Damadım oğluma verir. Oğlum kaynanama satar. Kaynanam öbür oğluma verir. Oğlum eniştesine verir. Enistesi bana, ben kardeşime veririm. Kardeşim karıma, karım da müşteriye verir. Böylece hep birden geçinir, gideriz. Şimdi bu yeni kanunla zincirleme yasak. Ben malı satamazsam, oğlum, kaynanam, karım mallarını satamazlarsa ne olacak? Aç kalacaklar. Bakın görüyor musunuz, kaç kişi ekmeğinden oluyor. Ticaret öldü beylelr, öldü...

Bir Turfandacı — Ziraat da öldü.

Nayloncu — Sanayi de öldü.

Kâğıt karaborsacısı — Hep öldük... Arkadaşlar, bu boyle devam edemez. Nasıl olsa bu böyle devam edemez. Günün birinde eskisi gibi normale dönülecektir. Fakat biz o zamana kadar mesleğimizi unutacağız.

Demir K. Bor. — Çok doğru. Onun için bu anormal devre atlayıncaya kadar mesleğimizi unutmamak için bir kurs açılmasını teklif ediyorum. Ne dersiniz?

Üyeler — Muvafıktır. Çok güzel... Yerinde karar.

Kabzımal — Arkadaşlar, benim de bir teklifim var. Biz ne kadar faturaya, fiyatlara, kâr had dine, hesaplara, muhasebeye dikkat edersek edelim, bunca senelik alışkanlıkla bazı ufak tefek kaşkariko yapmaktan geri duramayız. Bu sebeple bazılarımızın başı nın belâya gireceği muhakkaktır. Bunun için, hapishanelere düşecek arkadaşlarımıza yardım olmak üzere her birimizin kazancımızın binde birinin verilmesini teklif ediyorum.

Başkan — Binde bir senede yüz bin lirayı geçer, fazladır. On binde bir olsun...

Üyeler — Muvafıktır... Böyle hayır işlerine vermeliyiz.

Başkan — O halde şimdi aldığımız kararları zapta geçirelim:

ALINAN KARARLARR

1 — Harp halinde olan soğuk memleketin adresinin bulunması,

2 — Çektiğimiz sıkıntıları önleyici tedbirler düşünülmesi.

3 — Mesleğimizi unutmamamız için kurs açılması.

4 — Hapishaneye düşen meslekdaşlarımıza yardım.

Başkan — Kongre bitmiştir ar kadaşlar. Hepinize hayırlı paralar...

Üyeler — Bol mangır, bol dolarlar...

B. E. N.

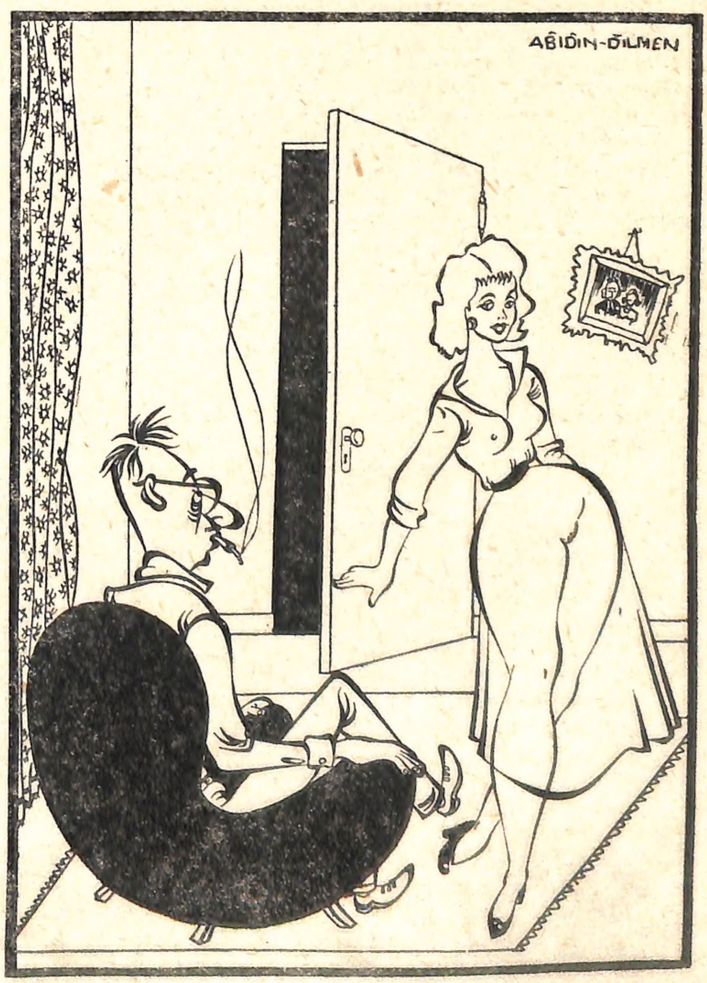

Kadın — Ayrılırsak başkasıyla evleneceğim, hiç üzülmiyecek misin?..

— Elin adamına ne diye üzüleyim!..

Milletlerarası şöhretlerimizden, yüksek sosyeteye mensup bayan M. Y. mesleğinde 34 yıl çalıştıktan sonra emekliye ayrılmıştır. Şimdi amatörce çalışmalar yapacak olan bayan M. Y. mesleği icabı çeşitli milletlerin erkekleriyle tanışmış ve onların yalnız maddelerini değil, ruhlarını da inceltmiştir. Yakında gazetelerde hâtıraları neşredilecek olan bayan M. Y. uzun tecrübelerine dayanarak, çeşitli millet erkeklerinin nasıl sevdiklerini aşağıdaki yazımızda anlatmaktadır.

Her türlü çalma, aparma, makaslama hakkı yalnız gazetemiz tarafından satın alınmıştır.

İngiliz erkekleri nasıl sever?

İNGİLİZ erkekleri hoşlarına giden kadını, tanıştırıldıktan en az iki sene sonra, içlerinden kırkar, ellişer kelimelik yüz kadar cümle geçirdik ten sonra, üç dört nâzik kelime ile akşam yemeğine davet ederler. Eğer fakirse, garsonu arkadaşı olan bir lokantaya götürür. Orta halliyse, lokantada kendisini kraliçenin sarayındaymış gibi kasar. Yemekte, yediğiniz yemek sayısı kadar kelime ancak konuşur. Eğer aydın bir erkekse, karşınızda, mezarından çıkmış Shakespeare var sanırsınız. Ya futboldan, ya at yarışından konuşur. Eğer can sıkıntısından intihar etmeğe kalkmazsanız, sizi gece yarısından evvel, araba ile kendi evinize getirir, bırakır. Ayrılırken, dudayı değmeden elinizi öper. Kendinizi ve onu Romeo-Jülyet rolünde sanırsınız. O geceyi yatağınızda yapa yalnız ve buhranlar içinde geçirirsiniz.

Eğer İngiliz erkeği çok aceleciyse, ve size karşı ilgisi çoksa, bu akşam yemeğinden altı ay kadar sonra, sizi bir kere daha akşam yemeğine davet eder.

Akşam yemekleri beş on sene kadar devam ettikten sonra, aranızdaki samimiyet o kadar ilerler ki, elinizi eldivenli elleri arasına alarak evlenme teklifinde bulunur. Kabul yahut reddetmenize vakit bırakmadan:

— Rica ederim, karar vermek için iki seneden fazla düşünmeyiniz, çünkü tahammülüm kalmadı, der.

Evlenme teklifini iki sene sonra kabul ettiğiniz zaman da, bu sefer ya ailesi, ya kilise, ya saray, yahut mensup olduğu kulüp veya sendika, asaletine hiyle katılacağı için evlenmenize engel olur. Eğer su katılmamış İngilizse, sizi derhal unutur.

Eğer aşkına şöminesini, kulüp arkadaşlarını fedâ edecek kadar İngiltere tarihini bilmiyorsa o zaman, ömrünüz vefâ ederse evlenmeye mahkûmsunuz demektir.

Eğer evlenmeden bu soğuk tehlikeyi başınızdan atmak istiyorsanız, bu işin kolay olduğunu kendisine anlatmak ve bir gece sizi evinize bırakıp giderken, yakasından tutup içeri çekmelisiniz.

İngiliz erkekleri, yatağa girerken mutlaka tıraş olur, saçlarını tarar ve külotlarının ütüsüne dikkat ederler.

İranlı erkek nasıl sever?

İranlı erkek hoşlandığı kadına:

— Hangi lokantayı istiyorsanız satın alayım da sizi oraya yemeğe davet edeyim! der. Sonra da, size lâyık lokanta olmadığı için satın almadığını, beraber bir gece geçirmek için bir otel satın almak istediğini, fakat otellerin küçük olduğunu, sizin için yüz bin odalı bir otel yaptıracağını söyler.

Sizinle ilk tanıştığı ve bir kaç kelime konuştuğu gün, arkadaşlarına o geceyi sizinle geçirdiğini, sabahleyin üç çocuk birden doğurduğunuzu ve çocukların üçünün de kendisine benzediğini söyler.

İranlı erkekle bir arabaya binerseniz ve cebinde ancak şoföre verecek parası varsa, size o gün bir araba hediye edeceğini, hangi renk ve hangi marka arabayı sevdiğinizi sorar. Sizi arkadaşlarına ya prenses, ya bir milyarder kızı diye tanıtır. Bir boncuk kolye hediye ederse,

mutlaka bu kolyenin bir eşi de ancak İngiltere kraliçesinde vardır, fakat onunki sahtedir.

Eğer İranlı erkeği reddederseniz, peşinize düşer, yanar, tutuşur ve en az günde otuz, kırk mektup gönderir. Bu mektupların dörtte üçü Hafız'ın, Sâdi'nin, Hayyam'ın şiirleriyle doludur. Eğer reddederseniz, bir batarya kırk ikilik top mermisiyle, yahut atom, hidrojen bombasiyle intihar edeceklerini söylerler. Bir kaç zaman sonra hâlâ yaşadıklarını görürseniz, sizin uğrunuza yaşadıklarını, çünkü yaşamanın yüz defa ölmekten zor olduğunu anlatırlar.

Fransız erkeği nasıl sever?

İlk görüşte âşık olur. Eğer tanıştığınız gün elinden kurtulabilirseniz, ikinci karşılaşmanızda size âşık olduğunu hatırlar, fakat adınızı başka kadın isimleriyle karıştırır. Tanışıp, elinizi öptükten sonra, önce bacaklarınıza, sonra gözünüze mânalı mânalı bakar. Siz de aynı bakışla cevap verirseniz:

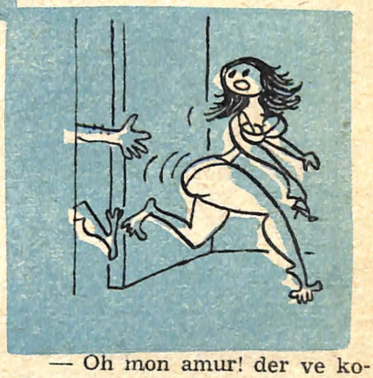

— Oh mon amur! der ve kolunuza girer. Yolda ıslık öttürür. Parasının yetiştiği kadar sizi en iyi lokantaya götürür, sonra da bara... Parası biterse, sizi barda bırakır, koşup bir arkadaşından borç para alır. Çoğu zaman ödenmemek üzere borç para aldığı, sizden önce tanışıp âşık olduğu başka bir kadındır. Danseder, şarkı söyler, şarap içer ve espri yapar.

Sabaha karşı sizi evinize getirinceye kadar vücudunuzun elbise dışında kalan kısımlarında öpülmedik yer bırakmaz. Parası kalmamışsa, sizi evinize kadar hiç farkına varmadan yayan yürütür. Yolda, bütün ömrünüzde güldüğünüz kadar gülersiniz. Apartımanınızın kapısında sizi kucağına alır, merdivenleri öyle çıkar. Ayrılırken öpmesi için elinizi uzatırsınız. Elinizi öper, fakat bırakmaz, kolunuzu, dudağınızı öper. Ancak uyanınca

YAZISIZ!..

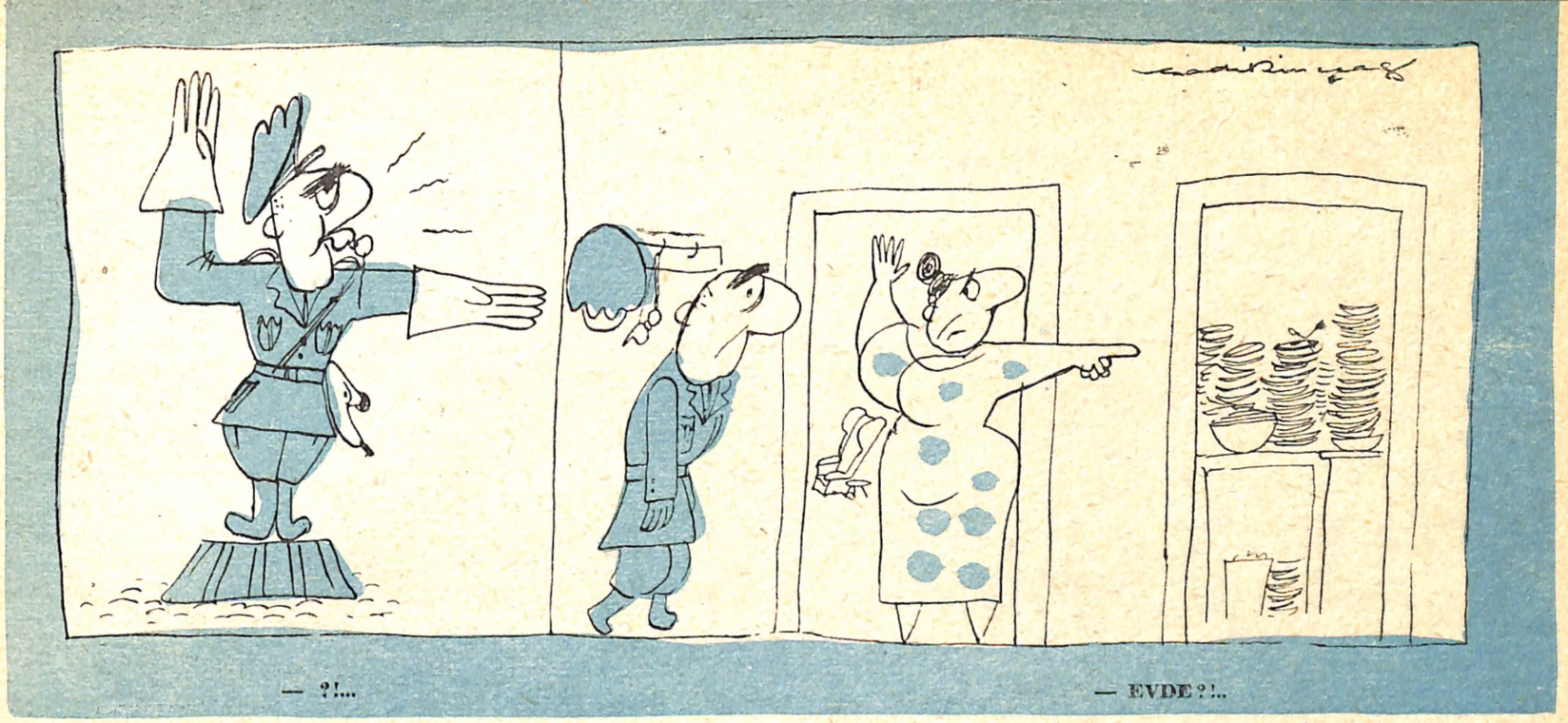

onunla bir yatakta gecelediğinizin farkına varırsınız.

Uyanınca, eğer aydın bir Fransız erkeğiyse, edebiyattan, resimden, müzikten ve daha çok politikadan bahseder. Yok eğer bir sokak erkeği ise, sizi döğer, ve politikadan bahseder. Sonra tekrar yatağa girer.

Amerikalı erkek nasıl sever?

Amerikalı erkek sizinle tanıştıktan sonra saatine bakar, yarım saat sonra ortaklarıyla buluşacağı için özür dileyerek ayrılır. Ayrılmadan önce sizden bir randevu rica eder. Eğer randevu verirseniz, cebinden çıkardığı not defterine bakar, o gün şirketin toplantısı olduğunu söyler. Randevüsü olmadığı günü ve saati buluncaya kadar bir hayli uğraşırsınız. Randevüyü tesbit ettikten sonra, not defterine yazar, gider.

Randevüye geldiği saniyede saatinizi âyarlayabilirsiniz. Sizi otomobiliyle lüks bir lokantaya yahut bir gece kulübüne götürür. Karnınız ne kadar aç olursa olsun, yemekte hep borsa haberleri, altın fiyatları, dolar değeri üzerinde konuştuğunuzdan son grevler hakkında bilgi verir. Saatine bakar:

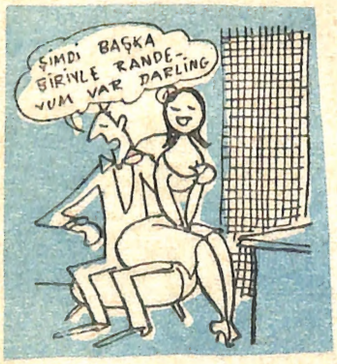

— Tamam! der. Saat on birde otomobiliyle sizi apartımanınıza bırakırken defterine bakar.

— Programım dolu olduğu için maalesef sizinle kalamıyacağım. Yarın dokuz buçukta bankada olmalıyım, der.

Ayrıldıktan sonra hakkınızda tahkikat yapar. Paranızın miktarı bir işte kullanabileceği kadarsa, dördüncü karısından ayrılıp sizinle evlenebileceğini söyler. Eğer Amerikalı erkek orta yaşlıysa sizi boks maçlarına, ihtiyarsa beyzbol maçlarına davet eder. Sık sık güler, neye güldüğünü anlayamazsınız.

Kolunda saatiyle yatağa girer. Uykusunda iş meselelerini sayıklar ve normal ticaret kaidelerinin dışına çıkmadan iş arkadaşlarını nasıl kazıklayacağını yüksek sesle anlatır.

Amerikalı erkek, bol hediye vermek suretiyle sizinle olan hayatını ucuza getirir ve bu hediyeleri, banka faizi üzerinden ödediğinizin farkında bile olmazsınız.

Alman erkeği nasıl sever?

Alman erkeği bir kadını ne niyetle seveceğini, daha kadını görmeden hesaplar. Eğer evlenmek niyetiyle seviyorsa, doğacak çocuğunun sağlam olması için, kadının ölçüsünü alır ve mukavemetini hesaplar.

Sizinle tanıştığı zaman, çat diye topuklarını birbirine öyle çarpar ki, kendinizi orduya sıhhiye birliğine yazılmış hemşire zannedersiniz. Sizi ne lokantaya, ne klübe davet eder. Yürüraber gittiğiniz birahanede, kadınları meşgul etmek için cebinde taşıdığı bir kitabı size uzatır, kendisi de kitabını okumağa başlar. Eğer birdenbire gülerse, dün gece anlatılan bir espriyi şimdi anladığını zannetmiş demektir.

Birinci davette yemeğin parasını kendisi vermişse bu fevkalâdeden bir hâdisedir. İkinci yemekte ikinizin içtiği birer duble birayla, yediğiniz patatesin yarı parasını siz vereceksiniz demektir.

Evinize bırakırken sizi kitaptan öğrendiği şekilde öpmeği askerlik vazifesi gibi sayar. Eğer bir geceyi bir Alman erkeğiyle geçirmişseniz, hiç çekinmeden, en az orduda onbaşılık yapabilirsiniz, demektir.

Türk erkeği nasıl sever?

Türk erkeği, kendisine adınızı söylediğiniz andan itibaren, sizi kıskanmağa başlar. Zâten sizi görmeden âşıktır. Çoğu zaman olduğu gibi yolunuzda giderken lâf atarak sizinle tanışmış ve siz de cevap vermişseniz, sı aşkının derecesini gösterir.

İlk tanıştığınız zaman sizi kışsa sinema locasına, yazsa plâj

kabinesine davet eder. Fakat ne film seyretmenize, ne de denize girmenize fırsat vermez. Eğer dâvetini kabul etmezseniz, hemen evlenme teklifinde bulunur. Sizi elde edinceye kadar pek çok şiir yazar.

Elbiseli olduğunuz zaman sizi gözleriyle çırçıplak soyar. Aşkı, hem kendisine, hem size çok tuzluya mal olur. Eğer evlenirseniz, her sene bir çocuk doğurmaya mecbursunuz demektir, fakat o bunu da az bulur.

RESİM

Karısının resmini yaptırmıştı. Lâkin resim o kadar güzeldi ki, bir an tereddüt etti. Ressam açıkladı:

— Emin olun karınızın resmi. Yalnız onun başını, Velaskez'in Venüsünün de gövdesini aldım, o kadar...

SAKLAMBAÇ NE GÜZEL OYUNDUR!

Annesi yukarıdan seslendi:

— Ahmet? Nedir o gürültü? Mi[illegible] gitti mi?

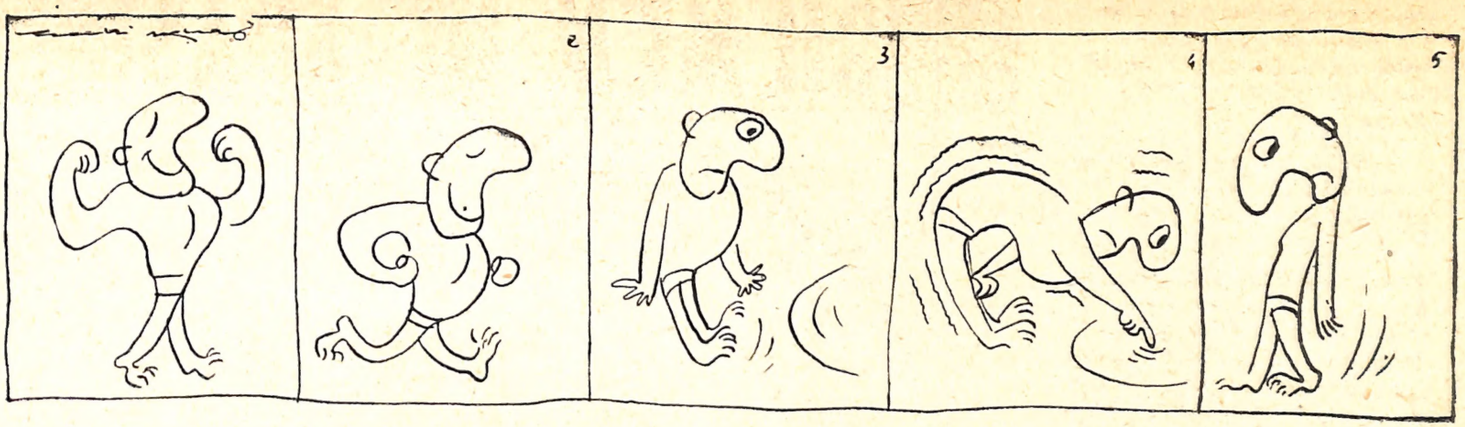

YAZISIZ!..

Cemiyet Hayatı

AMERİKA'nın Detroit şehrinde «Kocalarını Döven Kadınlar Cemiyeti» diye bir cemiyet kurulmuş. Hem de 2850 üyesi varmış. Demek ki yalnız bir Amerikan şehrinde 2850 koca, karısından dayak yi yor. Bizde karılarından dayak yiyen kocaların sayısını bileme diğimiz için bir mukayese yapamıyoruz. Acaba bu işte Amerikadan geri miyiz, dersiniz?

Savcı, kanuna aykırı olduğu için bu cemiyeti kapatınca, Amerika Yüksek Mahkemesinde bu karara itiraz eden cemiyetin sözcüsü Myriam Gibson adındaki kadın, basın toplantısında gazetecilere şöyle söylemiş:

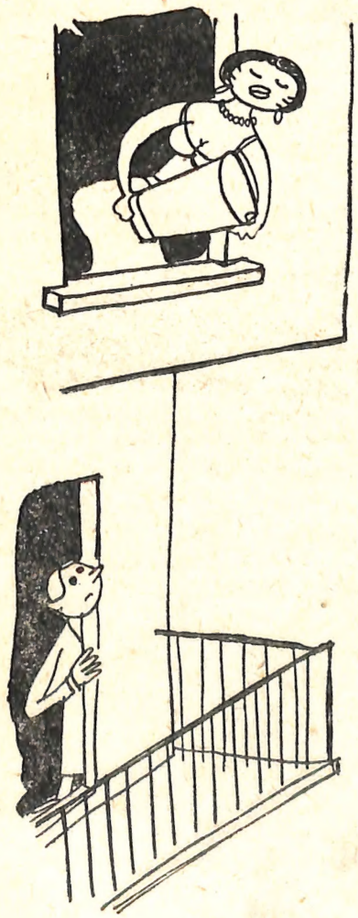

«— Biz, erkeklerin zulmüne karşı kadınların hukukunu korumak, karılarını döven erkekler arttığı için, biz de onları dövmeğe karar verdik!»

Bakalım, şimdi ne olacak? Cemiyet kapatılacak mı, yoksa kalacak mı? «Kocalarını Döven Kadınlar Cemiyeti» açık kalırsa, kadınların kocalarını dövmeleri âdeta kanunî bir hak olacak. İster misiniz ondan sonra da «Analarını, Babalarını Döven Çocuklar Cemiyeti» kurulsun?.. Böyle bir cemiyet kurulursa, gerekçesi de şöyle olur: «Annelerimiz, babalarımız bizi dövüyor, ne yapalım, hakkımızı korumak için, biz de onları ıslatmağa karar verdik!..»

Ne denir?

Bize her moda Amerikadan geliyor. Bir de bu moda gelirse, o zaman yandık. Artık hakkını korumak isteyen eline sopayı alır, ana baba, karı koca, kaynana, kaynata, çoluk, çocuk birbirine girer. Evler, sahiden ana baba gününe döner. Yolda birinin yüzü gözü şiş, öbürünün eli kolu bağlı iki adam karşılaşınca biri öbürüne,

— Geçmiş olsun, ne oldu?

Diye sorar.

— Bir şey değil, karım dün gece bana karşı biraz hakkını müdafaa etti de... Ya sana ne oldu?

— Benim de öyle. Kız var ya benim. O da bana krşı hakkını müdafaa etti.

— Yahu, insan çocuktan da dayak yer mi?

— Ne yaparsın birader, cemiyetteki bütün arkadaşları beraber geldiler.

— Beni de öyle... Tam otuz kadın birden döğdü.

Doğrusunu söylemeli, bu iş zâten bizde yeni değildir. Ama, hiç olmazsa kadınlar teşkilâtlı değildi ve karılarından dayak yiyen kocalar başlarındaki maşa, süpürge sapı yarası sorulunca:

— Merdivenden düştüm.. Başımı çarptım!... Gibi şeyler uyduruyor, herkes de dertli olduğundan fazla üstelemiyor, merdivenden düşmenin ne demek olduğunu anlıyordu. Fakat bir de cemiyet kuruldu mu, iş açığa çıkacak demektir.

Asıl şaşılacak şey, Amerikadaki bu cemiyeti kapatan savcının karısı, cemiyetin en ateşli üyesiymiş.

Aklıma başımdan geçen bir vak'a geldi. Bir tarihte Kurtuluş'ta bir apartımanın ikinci katında oturuyordum. Üstümüzdeki katta oturan kadın sırnaşır, yılışır, durur. Eh bize kurt komşusunu yemez, diye öğretmişler. Kadına hiç yüz vermedim. Vermedim ama, kadın beni rahat bırakmaz. Ne zaman balkona çıksam, yukardan başıma su döker. Balkona çıkmak değil, başımı pencereden uzatamıyorum. Kadın yukarda nöbette, beni gözetliyor. Başımı uzatır uzatmaz, suyu kafama boca ediyor. Bir değil, iki değil, on değil... Kocasına haber vereyim, dedim, ama ne demeli? Çâresiz, pencereye, balkona çıkamaz oldum. Kadın yine de hırsını alamıyor. Yukardan hızlı hızlı söyleniyor, hakaret ediyor, hattâ küfür ediyor. Duymamazlığa geliyorum.

Bir sabah evden çıkarken, kafama arkadan bir şey geçti. Bir de baktım o kadın. Ha babam kafama gözüme vurup duruyor.

— Aman Hanımefendi, rica ederim yapmayınız! dedikçe hanımefendi saçımı başımı yoluyor.

Elinden kurtuluş yok. Kaçmağa çalışıyorum, yakama, paçama sarılıyor. Baktım ki nezaket, kadına saygı, hiç biri sökmüyor, suratına sağlı sollu iki tane atınca merdivenlere düştü. Bağırmağa, ağlamağa başladı. Olur rezalet değil... Bütün sokak toplandı, haydi karakola. Karakolda ne dese iyi? Ben her zaman ona lâf atarmışım, bugün de merdivende sıkıştırmışım. «Arzuma râm» olmayınca

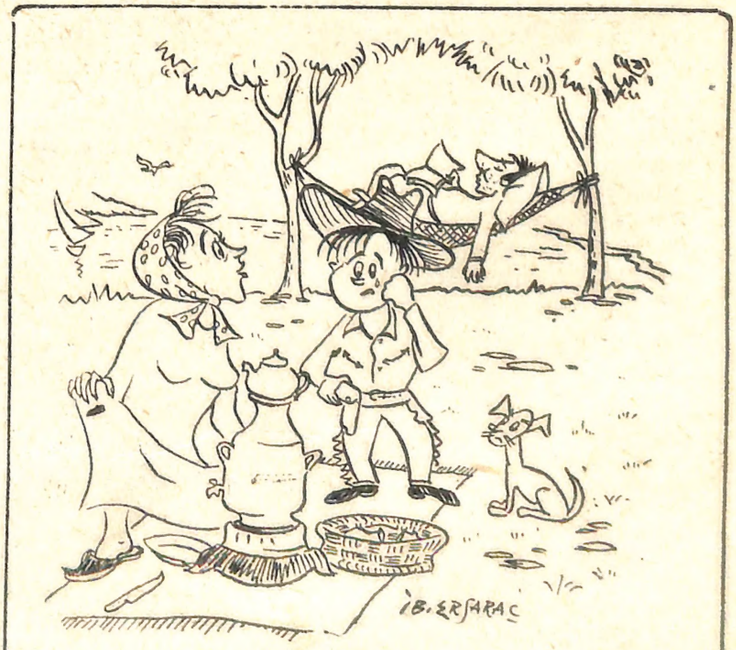

— Babam, salıncağın ipleri ince diye beni indirdi!..

döğmüştüm. Komiser bana sordu. Kadın evli. Doğruyu anlatsam, olmaz. Belki de inanmazlar. Suçu yüklensem olmaz... Komser:

— Kadın dövmeğe utanmıyor musun? dedi; bir de okumuş yazmış adamsın.

Ne doğruyu söyledim, ne de kadının dediğini kabul ettim. İkisi ortası bir şey uydurdum. O sırada kocası da karakola damlamaz mı? İri yarı da bir herif. Yanıma geldi. Başkaları duymadan:

— Teessüf ederim size!.. dedi.

— Vallahi haklısınız, dedim, kadın döğülmez ama, oldu bir kere işte... Affedersiniz.

— Onun için değil, dedi, kadın döğülmez miymiş?.. Geberteceksin, geberteceksin! O daha gık demeden leşini sereceksin ki, bu herif bir şey yapmadan beni bu kadar döğdü, ya bir de şikâyet edersem, hâlim ne olur diye, korkusundan sesini çıkaramıyacak. Kadın böyle mi döğülür? Vurdun mu Allah yarattı demiyeceksin. Çok teessüf ederim size...

Şaşıp kalmıştım. Adam, karısını dâvadan vaz geçirdi.

O gece sabaha kadar kadın kocasından nasıl dayak yedi, nasıl ağladı, bağırdı, yalvardı, dayanılır şey değil.

Ertesi gün balkona korkusuz, rahat rahat çıktım. Artık su dökemezdi ya... Ne oldu biliyor musunuz? Bu sefer bir kova pis bulaşık suyunu başımdan aşağı geçirdi.

Artık evden çıkmaktan başka çâre yoktu. Ben bu kararı verdiğim sırada kadında bir değişme oldu. Yandaki apartımandan bir adamla ahpaplığa başlamış, bana da su dökmekten vazgeçmişti.

Karısı «Kocalarını Döğen Kadınlar Cemiyeti» nin en ateşli üyesi olan savcıya tavsiyem şudur: Kadını ne döğmek, ne ondan dayak yemek para ediyor. Bunun bir tek çâresi var. Başımdan geçen bu vak'adan ders almak.

A. S.

Yazan: ALİ KÂHYA

BİLMEM NE ADASI

Çizen: NEHAR TÜBLEK

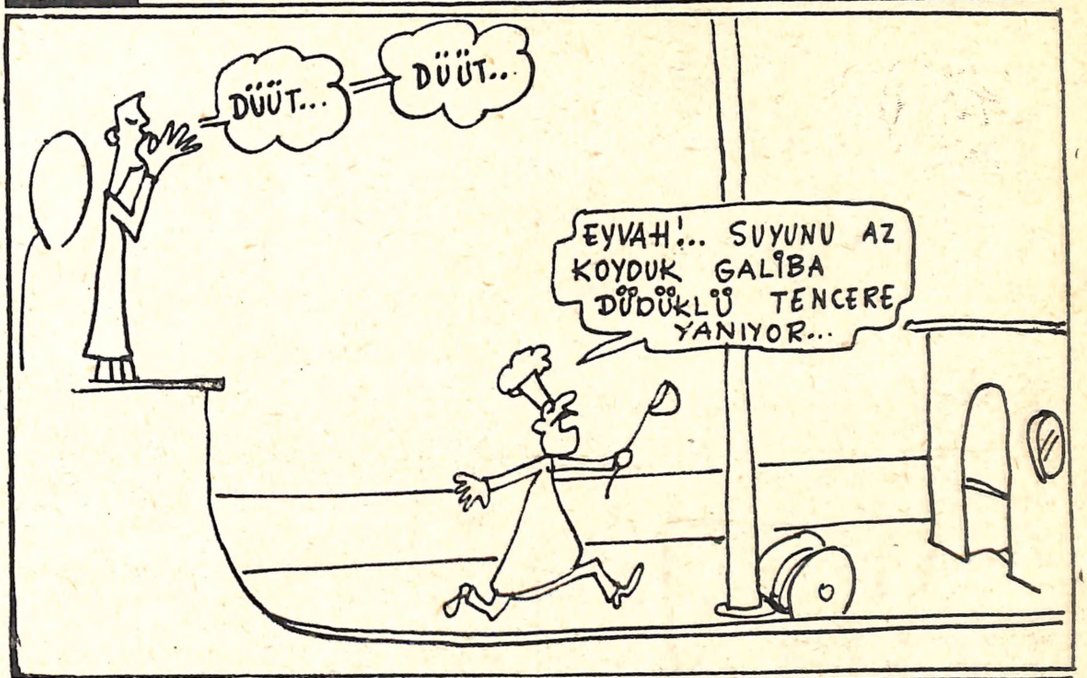

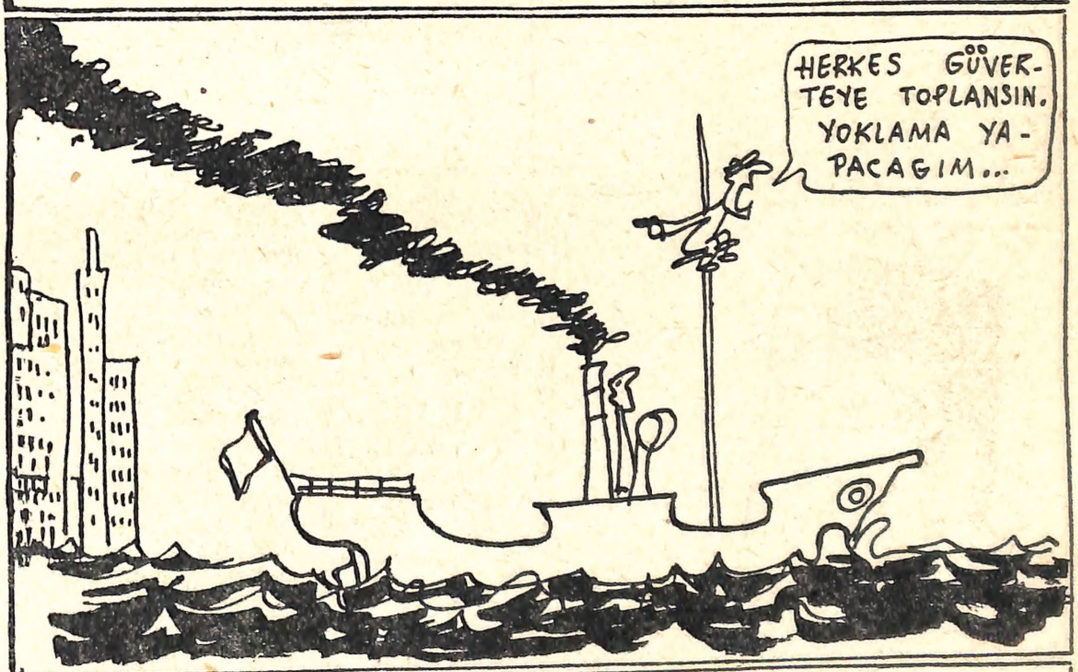

(Devamı var)

Haftanın

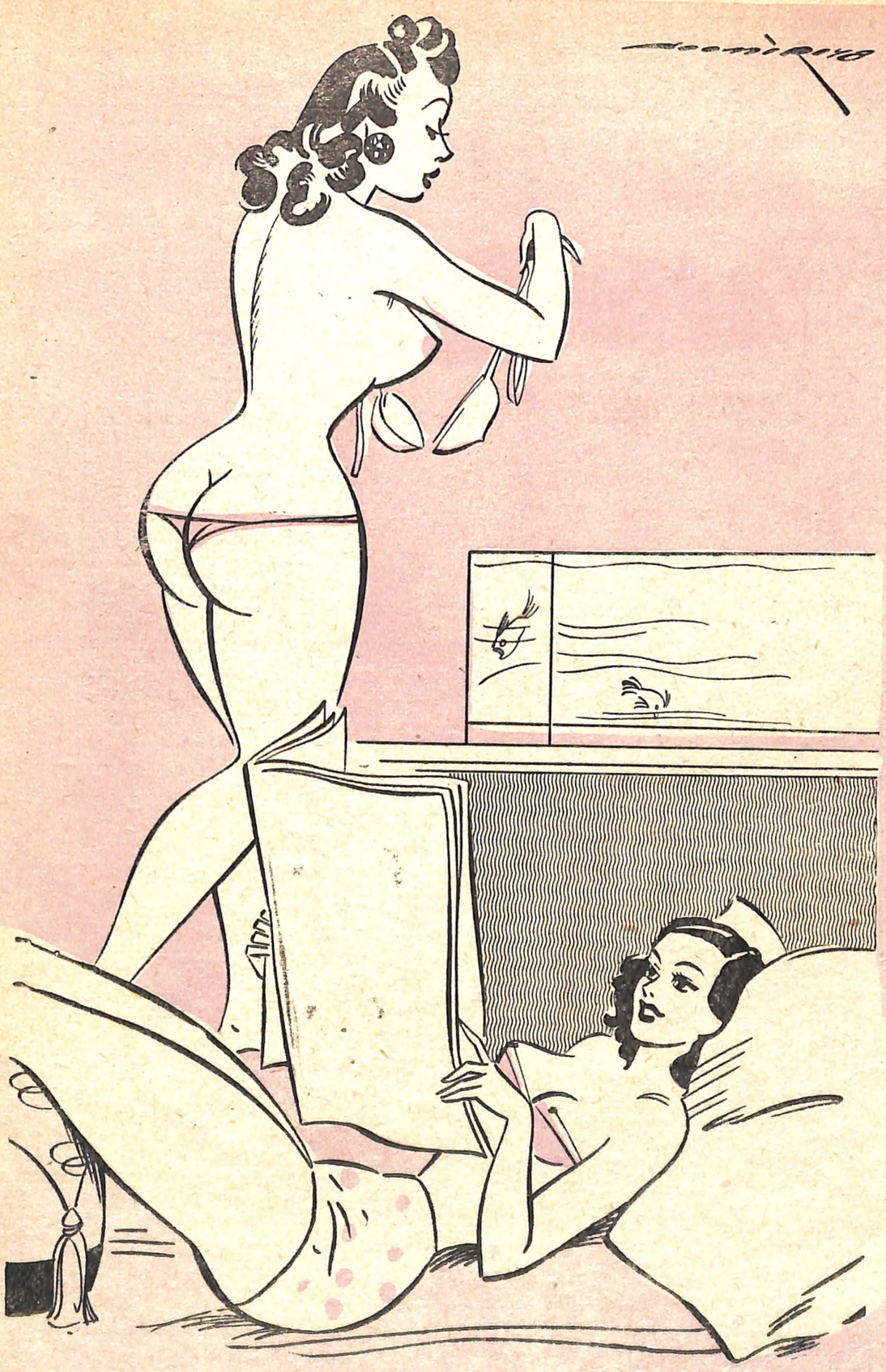

— Bugün gazetelerde okunacak bir şey yok... İs tanbula ne kral gelmiş, ne bir sinema yıldızı!..

BAKIŞ

Yaşlıca hanımlardı ama, a-kılları gençlikteydi. Tanınmış bir muharriri kastederken;

— Yalan vallahi kardeş diyordu, biri gûya bir bakışiyle karşısındaki kadını çırıl çıplak soyarmış...

— Kimi soymuş?

— Vallahi, Cânan söyledi. Yoksa beni ne soyduğu var, ne giydirdiği...

TECRÜBE

Adam, kızını yabancı bir herifin kucağında yakalayın-ca ateş püskürmeğe başladı:

— Ne haltettiğinin farkında mısın?

Kızı sükûnunu bozmadı:

— Tabii baba... Senin tavsi yeni dinliyorum. Hayatta her şey tecrübeyle öğrenilir diyor dun ya!

GAYET BASİT

Karıkoca mahkemelik olmuş lardı. Rezana bir arkadaşı durumu izah ediyordu:

— Aleyhine boşanma dâvası açtı diye kızma şekerim. Eğer kocan, aldatıldığını bilmeseydi, aldatılmış bir koca olacaktı. Mademki biliyor, aldatılmış bir koca hiç bir zaman aldatılmağa tahammül edemediği için aldatıldığına kızmakta haklı.. Görüyorsun ya, mesele ne ka dar basit.

MUVAFFAKIYET

Herkes kendisini az çok mu vaffak olmuş sayar. Etrafınız dakilerine:

— Hayatta muvaffak oldunuz mu? diye sorun. Eğer:

— Muvaffak oldum, derse o zaman bir İsviçre gazetesinin muvaffak olmuş adamı şöyle tarif ettiğini söyleyin:

«Muvaffak olmuş adam, mev klini ilk karısına, bundan son raki karılarını da mevkiine borçlu olan adamdır.»

Yalnız dikkat edin, karşı-nızdaki adam, sakın evli olma sın...

SAĞLAM İŞ

Bir Fransız şoför, gazeteye şöyle bir ilân vermiş:

«Evvelce Bakan arabasında çalışmış usta bir şoför sağlam ve istikrarlı bir iş arıyor. Sirk sok. No. 8»

Bu ilânı koyan gazete, er-tesi günkü sayısında şoförün âkıbeti hakkında hiç bir bilgi vermiyor. Benim asıl merak ettiğim de işte bu...

EKSİK OLSUN!

Kart ve çirkin bir kadındı. Geceyarısına yakın, Kallavi sokağından geçerken ipsizin biri yolunu kesti:

— Abla, sökül paraları...

«Abla» kıkırdadı:

— Vallahi param yok. Ama istersen her şeyimi al!

ALATURKA

Amerikada, şimdiye kadar görülmemiş muhtelif oktavlardan ses tonlarıyla şarkılar söyleyip, dünyanın hayranlığını kazanan Kızılderili meşhur şarkıcı kadın Yma Sumac, gazetelerin yazdığına göre, bundan sonra alaturka şarkılar söylemeğe başlıyacakmış.

Bizde bir de alaturkayı beğenmezler. Baksanıza dünyanın hayran olduğu Yma Sumac bile alaturkaya başlıyacak Acaba bizim şarkıcı hanımlarımızın gecesine iki bin lira kazandığını duydu mu dersiniz?

Şakaları

VAH VAH

İki arkadaş konuşuyorlardı:

— Demek kaynanan otomobil kazasında öldü ha? Vah, vah, nasıl oldu bu iş?

— Arabayı kendisi kullanıyordu, hem de tek başına...

— E, otomobil kullanmasını bilmezdi ki o?

— Bilmezdi ya. Hem ilk anda 150 kilometreden fazla sakın gitmeyin diye o kadar da tenbih ettimdi!

GÖRÜRSÜN O ZAMAN..

M. ilkokulu bitirmek üzeredir ve sabahtan akşama kadar işi gücü piyanoya çalışmaktır. Babası illâllah dediği için geçen gün:

— Kes artık kızım şu dangırtıyı, dedi. Yorgunum, dinlenmek istemiyorum.

Küçük Me. kesti:

— Görürsün ama baba, dedi. Meşhur olduğum zaman, beni dinlemek için üste para verirsin sonra!

İCAT

Vahdet Gültekin, nadiren katıldığı içkili bir toplantıda fazlaca kaçırmıştı:

— Çocuklar, dedi; yeni bir karma, bir kokteyl icadettim ben...

— Allahı seversen bize de tarif et.. diye sıkıştırdılar.

— Gayet basit, dedi. Herhangi kokteyli isterseniz yapın ama, ölçüleri iki misline çıkarın ve bir defada için. Öyle hoş oluyor ki...

SİHİRLİ KOLTUK

Okurken ürpertiler geçirmeyin, korkacak hiç bir şey yok. Bu sihirli koltuk, aklımıza gelen koltuklardan değil, sinema koltuğu.. İngilterenin Nottinham şehrinde bir kadın kırk beş yıldanberi haftada üç defa ayni sinemaya gider, hep ayni koltuğa otururmuş. Neden, biliyor musunuz? Koca bulmak için. İlk kocasiyle bu koltukta tanışmış. Karanlıkta sevişmişler, aydınlıkta evlenmişler. Kocası ölünce kadın âdetini devam ettirmiş. Ne zaman kocasız kalsa, bu sihirli koltukta mutlaka bir koca bulurmuş.

İşte sağlam koltuk diye buna derler. Ne rakibi var, ne istifası, üstelik kısmeti de açık.

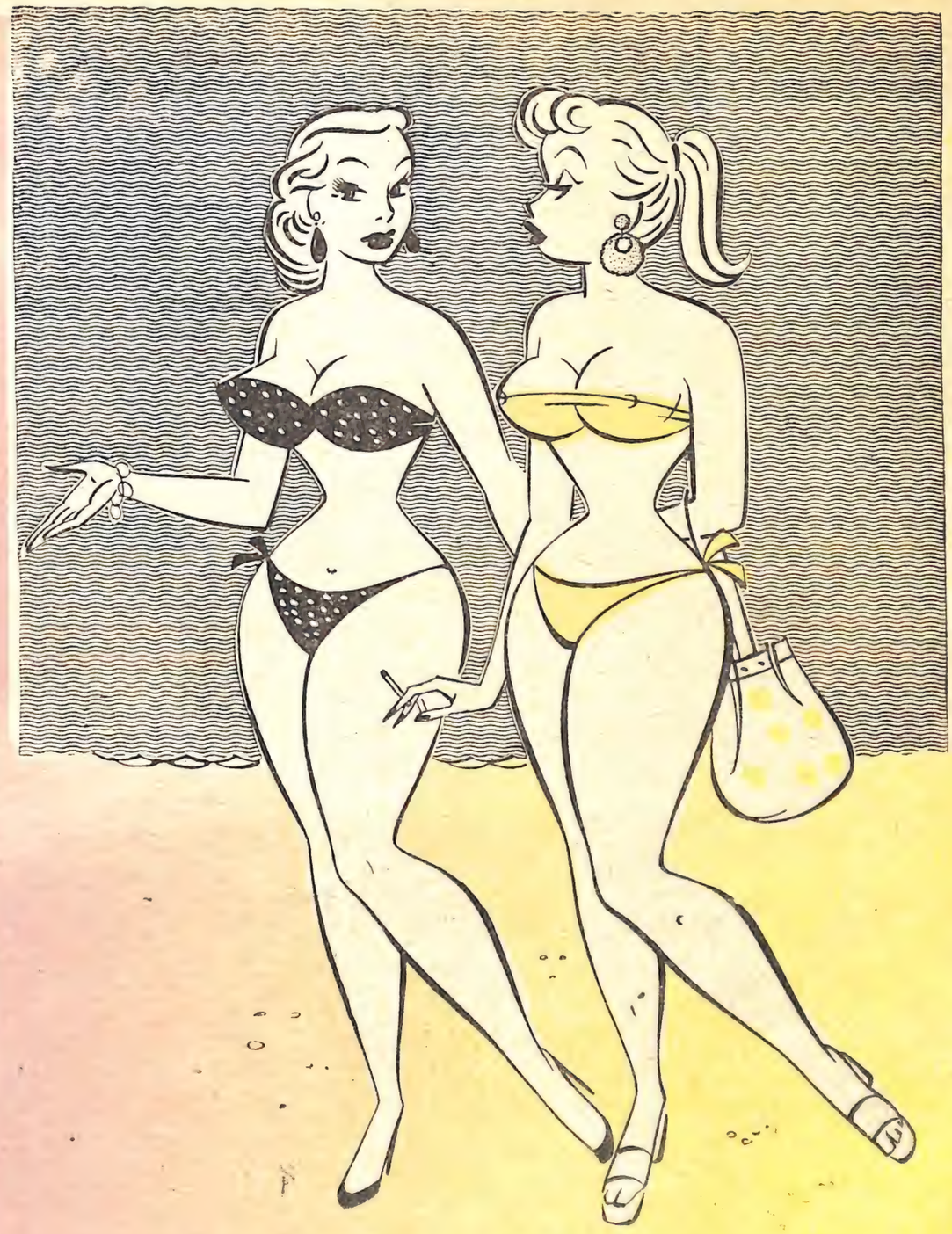

— Çok talihli kız, öyle bir koca buldu ki, ağzı var dili yok...
— Gazeteci imiş, değil mi?..

KÖPEKLERE MAHSUS

Cenevre belediyesi, köpeklerin caddeleri, bahçeleri, parkları kirlettiğini gözönünde tutarak, muayyen yerlerde köpeklere mahsus helâlar hazırlatmış. Cenevre belediyesi, İstanbulu taklit etmiş olacak. Bizde de eşeklere mahsus helâlar vardır ama, bir türlü eşeklerimizi hususî helâlarına gitmeğe alıştıramadık. Acaba Cenevre belediyesi ne yapıyor? Köpeklere öğrettiği usulü bizim eşeklere öğretsek de bari caddeler, köşebaşları, duvar dipleri temiz kalsa.

HANGİSİNİ?

Zerin ayakkabıcıdaydı. Bir kaç pabuç prova ettikten sonra Kâmurana sordu:

— Hangisini alsam dersin? 38 alsam nasırıma dokunuyor, 40 alsam, o da izzeti nefsime dokunuyor!

Dönme Dolapçılar...

— Ah kardeşim, diye Feridun anlatıyordu, ah, ne yaparsın? Hayat insanı ister istemez şu beğenmediğimiz dolapçılığa kadar indiriyor... Mecbur oluyorsunuz dolap çevirmeğe!

İstanbul'un son yıllarda şöhret kazanmış bir Bahar ve Çiçek Bayramı vardır ya, hani Gülhane Parkında yapılıyor ve o bayramdan sonra üç ay, çeşitli eğlencelerle park halka açık bırakılıyor... İşte biz de Feridun'la orasını geziyorduk. Genç ve yakışıklı, oldukça da paralı bir çocuktu Feridun. Tek bir zaafını hatırlıyorum, ki o da, bu zamanda bir kuvvet sayılıyor, malûm... Kadınlara, kızlara karşı biraz zaafı vardı...

— Son zamanlarda seni artık toplantılarda, kabul törenlerinde, hususi davetlerde, Hilton'larda filân göremez olduk Feridun'cuğum, demiştim. Hattâ, Divan otelinin Paris usulü açık hava kahvesine bile uğramıyor sun...

İşte bunun üzerine âh çekmişti Feridun.

— Artık oralarda bize ekmek kalmadı kardeşim, dedi. Kalmadı... Biz de işi dolapçılığa döktük...

— Canım, bu kelimeyi de boyuna tekrarlıyacak ne var?

— Anlatayım da bak... Geçen akşam, gece, canım sıkılmıştı. Haydi, dedim, şu Gülhane'ye gideyim de, demokrat halkımız nasıl eğleniyor, bir göreyim... Pırıl pırıl ışıklar içinde yanan Parkı, çeşitli eğlenceleri görüp de çocuklaşmamak kaabil mi? En çok şu hani en yüksek locası çınar yaprakları arasında kaybolan kocaman dönme dolap var ya... O hoşuma gitti. Ben de bindim. Tesadüf bu ya... Yanıma da çok hoş bir genç kız oturdu. Derken dolap dönmeğe başladı. Biliyorsun, bunlar elektrikle işliyor. Bir iki tur yaptıktan, tepelere çıkıp bağrış çığrış içinde aşağıya kaydıktan sonra bir de baktım ki genç kız fena halde ürküyor ama, yiğitliğe leke sürmek istemiyor. Tabiî usullerimi bilirsin. Hemen kendisiyle yakından ilgilendim. İniş hızlı olduğu zamanlar bana sokuluyordu. Ben de onu yatıştırmak için ona sokuldum. Tam biz tepedeyken birdenbire ne oldu ise oldu, dolap durdu. Havada asılı kaldık. Ortalık iyice karanlıklaşmıştı. Kızcağız bir çığlık içinde:

— Eyvah, cereyan kesildi... Her yer karanlık... dedi.

Aşağıda, dolapçı bağırıyordu:

— Telâş etmiyelim baylar, telâş etmiyelim baylar. Bu dolap elle de döner. Ama boşaltmıyoruz. Cereyan kesildi. Şimdi gelir, başlarız... Korkmayın...

Bir dakika bile geçmemişti ki, neşeli kahkahalar duyulmağa, hattâ bu vaziyeti daha eğlenceli bulanların çığlıkları, müphem fısıltılara karışmağa başladı. Biz de, çınar yapraklarının arasında âdeta unutulmuş tuk. Hiç kimse bizi farketmiyordu karanlıkta. Aydınlık bile olsaydı aşağıdan ne göreceklerdi ki gece vakti? Hemen kolumu kızın beline doladım:

— Bak şekerim, dedim, Allahın bize bir lütfu bu... Şayet dediğimi yapmazsan şimdi kendimi aşağı atarım. Sen benim ne inatçı adam olduğumu bilmezsin daha...

Kızcağız:

— Sakın öyle bir delilik yapayım demeyin, rezil oluruz... dedi ve beni ölümden kurtardı. Ben de fırsatı ganimet bilip içimden cereyanın kesilmesine sebep olan Çatalağzı santraline ilk defa hayır dua ederek kızın körpe dudaklarına yapıştım. Tecrübesiz çocuk, tirtir titriyor:

— Oh, yapma, fena oluyorum... diye inliyordu. Yerimiz dar olduğundan fazla ileri gidemedim. Lâkin pembe ve etli dudaklarının tadı dudaklarımda kalmıştı. And, şart, ertesi günü için bir randevu kopardım. O akşam galiba onbeş dakika kadar karanlıkta kaldık. Işıklar yanıp da dolap dönmeğe başladığı zaman ikimiz de heyecandan kıpkırmızıydık. Allahtan herkes başının derdine düştüğü için, bize aldıran olmadı.

Ertesi gün, güzel kız -ismi Perran'dı- sözünde durdu. Üç gün sonra da Bandırma'ya hareket etti: Ailesiyle gitmeğe mecburmuş...

Lâkin o akşamki cereyan kesilmesi bana dahiyâne bir fikir verdi. Şimdi birkaç gecede bir, yani benim bindiğim dolaba şayet güzel bir kız binerse, birkaç turdan sonra bir tepede asılı kalıyoruz. Gerçi cereyan kesilmiyor ama, dönme dolap küçük bir ârıza yapıyor. Dolapçı halka teknik izahlarda bulunuyor. On, onbeş dakika kadar elde çekiç, tornavida, tamirle meşgul oluyor. Biz de o esnada, çınar yaprakları arasında kaybolmuş iki yeni sevgili, ertesi günü sağlama bağlıyoruz. Gerçi bu iş bana biraz tuzluya oturuyor ama, verdiği heyecana, getirdiği değişikliklere hiç diyecek yok doğrusu... Allah razı olsun, dolapçı hayli anlayışlı çıktı. Aşağı yukarı her ârızadan bir yevmiye kazanıyor. Fena mı ama?

Hayretle Feridun'un yüzüne baktım. O gülüyordu:

— Elbette birader... Süs için buna dönme dolap dememişler..

YAZISIZ!..

Devamlı PARA biriktirenlere
HUSUSİ İKRAMİYELER
TERTİP EDEN İLK BANKA
EMNİYET SANDIĞI dır
Ayda 25 lira biriktirerek
"KÜÇÜK TASARRUF HESABI" açtıranlar
120.000 lira tutarında
500 Lira AYLIK GELİR
kazanabilirler.
Hesaplarında 150 lirası olanlar, ayrıca
Bahçeli Ev
Apartman Dairesi
Arsa
Zengin PARA ikramiyelerinden de faydalanırlar.
LÜTFEN BROŞÜR İSTEYİNİZ
EMNİYET SANDIĞI

AZ BİLE...

AMERİKAN MİZAHINDAN :

MİSS LANA Bruckwood, gözlerini hiddetle açarak sevimli esmer güzeli arkadaşı Sabine Sherlowton'a dert yanıyordu:

— Olur mu hayatım, bu da olur mu?... Benim gibi yalnız, kimsesiz bir kadından yedi bin dolar vergi... Ben kim, bu parayı vermek kim... Chicago'da ne zenginler var ki bunun yarısı kadar bile vergi ödemiyorlar. Hem, benim belli başlı bir gelirim bile yok...

Sabine Sherlowton, Lana'nın alev alev yanan sarı saçlarına gözleri dalarak onu yatıştırmağa gayret ediyordu:

— Üzülme şekerim, üzülme sen... Bu dünyada herşey yolunda girmiştir. Belki bir yanlışlık vardır... Değil mi ya?

— Değil, diye hiddetle haykırdı Lana... değil maalesef. Bak şu beyannameye...

Sabine, ihbarnameyi aldı. İnceledi:

— Doğru, dedi. Yüksek gelir sahibi olarak görünüyorsun... En iyisi...

— İyisi, kötüsü bu. Derhal gidip itiraz edeceğim...

— Bana kalırsa önce bir avukata danışsan daha iyi edersin...

— Acaba? Bildiğin biri var mı?

— Maliye işlerini çok iyi bilen bir tanıdığım var. Victor Melchior... Ona git...

Bir müddet daha konuştular. Lana'nın biraz yatıştığını görünce, Sabine kalktı, veda etti. Asansöre atladığı gibi, yirmi yedinci kattan aşağı indi ve doğru telefon kabinesine daldı. Melchior'u aradı:

— Melchi, dedi, birazdan sana mâli güçlükler yüzünden teselliye muhta bir arkadaşım gelecek... İcabına bakıver...

Sonra, çıktı, evine gitti.

Lana Bruckwood, hiddetine hâkim olmaya çalışarak arabasını aldı. Parktan, oto parkından güçlükle çıkarak avukat Victor Melchior'un yazıhanesinin bulunduğu Lincoln caddesine yollandı. Beş dakika sonra, otuz sekizinci kattaki yazıhaneden içeri giriyordu. Tecrübeli avukat, kadını görür görmez dudaklarını yaladı. Sabine'in dediğinden daha teselliye muhtaç olduğunu anladı.

— Bir emriniz mi var? diye sordu.

— Evet, dedi Lana... Ben Lana Bruckwood... Sizi bana Sabine Sherlowton tavsiye etti.

— Buyrun, oturun... dinliyorum sizi...

— Bir ihbarname aldım. Benden mal beyanı istemişlerdi geçen sene. Chicago'ya yeni geldiğim için... imdi yedi bin dolar senelik vergi tahakkuk ettirmiş ler. Bu ne demek?

Avukat, ihbarnameyi tetkik etti:

— Siz senelik veya aylık gelir olarak ne gösterdiniz?

— Hiç... Benim gibi işsiz güç süz bir kadının ne geliri olacak?

— Miss Lana, ama siz buraya New York sosyetesinin en tanınmış güzellerinden biri olarak gelmiştiniz. Sizin gibi bir kadının geliri olmaz olur mu? Meselâ bakın, şuradaki kayda göre güzel bir arabanız var...

— Eğer ona otomobil denilirse, var. Basit bir Buick...

— Sonra... İş güç sahibi olmadığınıza göre, neyle geçiniyorsunuz sualinin yanına bir ar kadaşınızın yardımiyle geçindiğinizi kaydetmişsiniz. Sizi himaye eden, elbette bir erkektir..

— Evet. Borsa simsarlarından Harold Mac Millan...

— Gördünüz mü ya? Size hiç olmazsa ayda beş yüz dolar da mı vermez?

— Apartıman kirasından ve günlük masraftan başka, filhakika bu parayı verir. Ama bu benim kazancım, gelirim sayılmaz ki... Bu cep harçlığı, hediye bu...

— Maalesef, vergicilerin hakları var... Ayda beş yüz dolarla bile...

Lâkin avukat sözlerini tamam layamadı. Genç ve güzel kadın önce müthiş bir hiddet buhranına kapıldı. Ondan sonra hıçkıra hıçkıra ağlamağa başladı. Teselli zamanı gelmişti demek. Melchior yerinden kalktı. Yazıhane kapısını yavaşça kilitledi. Sonra geldi, Lana'nın koltuğunun kenarına ilişti. Önce yavaşça saçlarını okşadı. Bu saçlardan çıkan koku, başını iyice döndürünce dayanamadı, kadının incecik beline sarıldı. Kendine çekti. Yarı aralık duran nemli ve nefis surette lezzetli dudaklarını ağzına aldı. Göğsünü kendininkine yasladı ve sıktı. Lana, hıçkırmıyordu.

Avukat, genç kadını iyice teselli ettikten sonra kıyafetine çeki düzen vererek son derece memnun bir halde yerine döndü. Gözlerinin içi gülüyordu. Lana, rujunu tazelerken:

— Tabii muhakkak kaldıracaklar, değil mi? diye sordu. Sarhoşluğundan hâlâ ayılamayan Melchior hayretle sordu:

— Ne kaldıracaklar?

— Bu vergiyi canım...

O zaman genç avukat, tecrübeli gözlerle Lana'nın ince belini, geniş omuzlarını süzdü ve:

— Vallahi bana kalırsa, dedi, iyi ki sizin geliriniz dayandığı sermayeden haberleri yok... Yok sa değil ayda beş yüz üzerinden beş yüz bin üzerinden vergi tahakkuk ettirirlerdi...

— Harry S. WALDEMAR —

— Ne demeğe sana gençlikteki aşk hâtıralarımı anlattım, bilmem ki!..

— Fransız —

— Baştakini Meksikadan aldım, ikincisini Mısırdan, üçüncüsünü Hindi Çiniden!..

— Fransız —

MİLLETLERİN GÜLDÜKLERİ

İSKOÇ FIKRASI :

Mar İntosh, Garth'ı sızmak üzere bir köşe başında görünce şaştı:

— Garth, Garth, dedi, sen içki düşmanları cemiyetinde âza değil miydin? Ne bu halin?

Garth inledi:

— Evet, ama, aidat vermediğim için kapı dışarı ettiler!..

MEKSİKA FIKRASI :

Maria Conjalos, mehtapta sevgilisinin kulağına fısıldıyordu:

— Evleneceğim erkek gerçek bir kahraman olsun isterim...

Kara yağız delikanlı da fısıldadı:

— Haklısın Maria ama, senin gibi bir kızla evlenmeği göze alan herkes gerçekten bir kahramandır!

AMERİKAN FIKRASI :

Mrs. Minnivers, Miss Glandel Hope'a tesadüf etti ve:

— Ah şekerim, dedi, şu Hann-Mann müessesesi ne harikulâde... Mutlaka oradan alışveriş et!

— Ya, dedi Miss Glandel Hope..

— Ya, diye devam etti Mrs. Minnivers, son model bir gaz ocağı aldım; yanında bir kutu yedek parçayla bir de ilk yardım ecza kutusu verdiler...

İNGİLİZ FIKRASI :

Windsor yakınlarında, çok eski bir şatoyu geziyorlardı. Rehber, binanın sağlamlığını, eskiliğini anlatıyordu:

— Emin olun Ladies and gentlemans, altı yüz senedenberi şatonun ne bir kirişine, ne de bir basamağına el sürülmüştür...

Mrs. Margaret Woodboy, yüksek sesle kocasına:

— Eminim, dedi, bizim apartımanın sahibi de bu şatonun sahibidir.

YUNAN FIKRASI :

Kifisiya'da şık bir terasta, beş on zengin konuşuyorlardı. Hepsi hayatta en mühim şeyin para olduğunda birleşmişlerdi:

— Çünkü, diyorlardı, parayla her şey yapılabilir, her şey tadılabilir...

— Yalnız bir şeyi tatmak için paraya ihtiyaç yoktur, dedi Stavro Stavropulos.

— Neymiş o? diye sordular. Öteki güldü:

— Borç yapmak zevki... dedi.

FRANSIZ FIKRASI :

Ritz'de yemek yiyorlardı. Genç hovarda:

— Size otuz yaşındayım ve altmış milyon takdim etmiş oluyorum evlenme teklifimle, dedi.

Martine Carol, içini çekti:

— Ah, bir de aksi olsaydı, sizi nasıl çılgıncasına severdim!

İTALYAN FIKRASI :

İki polis, kapıyı çaldılar. Marietta'nın kocasını hırsızlıktan tevkif ettiler. Genç ve güzel Marietta, kocasının arkasından seslendi:

— Kendini iyi müdafaa et... Ne olursa olsun, çabuk kurtulmağa bak. Hiç olmazsa beş sene dinleniriz...

MACAR FIKRASI .

Gayet şişman bir kadındı. Doktora muayene olurken sordu:

— Kadınların karşınızda soyunması size tesir etmez mi doktor?

Adam, başını çevirdi:

— Bazan, sayın bayan, dedi, bazan gerçekten fena tesir ediyor!

ERKEK Sabahat

★ MİZAHİ ROMAN — 21 ★

— Açın kapıyı, çişimiz geldi!

Halbuki çişimiz falan gelmemişti. Dışarıdan da, öbür odaçıldı. Aba elbiseli, bekçi kılıklılardan da kıyametler kopuyordu. Yarım saat kadar böyle bağırıp çağırdıktan sonra kapı abir adam:

— Ne bağırıyorsunuz be!.. diye bağırdı, patlamadımız ya...

İlk kapıyı vuran adamı aldı, kapıyı tekrar kapadı. Biraz sonra onu getirdi, başkasını götürdü.

— Neye öyle götürüyorlar amca?.. dedim.

İhtiyar:

— Burada öyledir, adam götürür, işetir dedi. Yoksa kaçarlar.

— Kaçacak ne varmış... Nasıl olsa, muayyen zamanı gelince bırakmıyacaklar mı?

— Öyle ama, herkes işinden gücünden kalıyor. Meselâ ben bir gün çalışmasam, o gün elli, altmış lira kaybettim, demektir.

Bu adam, o kadar güzel, bilgili konuşuyordu ki, merak edip sordum:

— Amca, sen neden çalışmıyorsun?..

— Çalışıyorum ya... dedi.

— Yani başka iş yapmıyorsun...

— Ne iş yapayım evlâdım?

— Elinden iş gelmez mi?

— Her iş gelir ama, bizim ev kalabalık. Başka türlü geçin dirmek zor. Eğer ben bu dilenciliğe geç başlamasaydım, şimdi milyonerdim.

Ve yırtık ceketinin gizli bir yerinden lüks bir sigara çıkarıp tellendirdikten sonra ilâve etti:

— Sen hiç gazete okumuyor sun galiba. Geçenlerde yakalanan iki apartımanlı, bir kaç arabalı dilenci bey yok mu, işte o benim sınıf arkadaşım, mektepte oynadığımız piyeslerde facia rollerinde bir taneydi.

O sırada kapıyı açan adama, birisi:

— Kayıntı ne zaman âbi?.. diye sordu.

Adam:

— Yarın sabaha çıkar... dedi, gitti.

«Kayıntı» nın ne demek olduğunu biliyordum. Bizim serseriler yemeğe, kayıntı derlerdi. İhtiyar, Kızılayın günde bir defa bir tayınla bir tas çorba verdiğini söyledi.

— Yarına kadar ne yapacağız? diye sordum.

İhtiyar:

— Paran varsa baklava, börek yersin, dedi.

On param yoktu, Ali, karnım aç diye mızıldanıp duruyordu.

— Uyu ulan, dedim, uyu... Yarın yemek gelene kadar uyu!

— Aç açına uyunur mu?.

Kapıyı vuruyorlar. Gelen adama iki buçuk lira veriyorlar, adam onlara iki buçuk liraya iki yüz elli gram ekmek getiriyordu.

(NOT: Olaylar ikinci Dünya harbi içinde geçer).

— Neye bukadar pahalı? diye sordum.

İhtiyar:

— Buradaki adamlar da kazanacaklar elbet, dedi. Bir maaşla geçinilir mi? Maksat devr-i daim olsun. Sen dilenecek sin, Allye vereceksin, Ali Veliye verecek. Ahmet Veliden çalacak, Mehmet Ahmetten alacak, Mehmet Fatmaya verecek... Bir dolaptır dönecek... İşte bunun adına ister ticaret de, ister maliye de, ister iktisat de.

Ali bir zaman kıvranıp da kimse kendisine bir dilim ekmek vermeyince, kulağıma gizlice fısıldadı:

— Gömleğimin eteğine para dikmiştim. Parayı bozmadan gömleği sökebilir misin?

— Ne parası?

— Bukadar zaman çalıştık ya... Paraları bütünleyip bütün leyip saklıyordum.

— Vay namussuz!.. dedim, ulan bizi enayi gibi çalıştırdın, para mı biriktirdin?

Zengin olmak için boyuna para biriktiren zavallı Ali, bütün parasını bozduracağı için ağlayacak gibiydi. Etrafımızdakilere çaktırmadan, gömleğinin eteğine muska gibi yapıp diktiği paraları çıkardım. İki tane bütün yüzlük ile bir de elli lira idi.

Ali:

— Parayı verirsek üstünü getirmezler, dedi.

Bunu o kadar yavaş söyledi ği halde yanı başımızdaki ihtiyar duymuştu.

— Bin lira verseniz, gitti gider.. dedi. Kimden arayıp kime soracaksın. Bir de üstelik bir araba sopa yersin. Ama hakları var. Hiç serseri takımında, dilencilerde yüz lira, bin lira olur mu?

(Devamı var)

BEKTAŞİ FIKRALARI Müsabakası

Okuyucularımız arasında açtığımız Bektaşi Fıkraları müsabakası büyük bir ilgi ile karşılanmıştır. Okurlarımızdan pek çok ve pek güzel Bektaşi fıkraları aldık, her gün de almaktayız.

Fıkralar, geliş günlerine göre sıraya konduğundan, bu sıra üzerine yayınlanmaktadır. Bazı Bektaşi fıkraları, bir çok okurlarımızdan gelmektedir. Böyle olan fıkralardan ilk gelenleri yayınlıyor, öbürlerini yayınlayamıyoruz. Yazdıkları fıkraların başka imza ile çıktığını gören okurlarımızın, bize Akbaba'da yayınlanmamış başka Bektaşi fıkraları göndermelerini rica ederiz.

Fıkraları gönderen okurlarımıza, bu fıkralar yayınlandıkça, hediyeleri posta ile yollanmaktadır.

O kadar züğürt ki!

Baba erenler bir hamama gidip şöyle bir güzel yıkanmak sevdasında. Ancak hiç parası yok... Hamam parası mevzuunda pek ince eleyip sık dokumaz «Allah büyük, elbet bana bir kolaylık ihsan eder» diye düşünür ve doğruca şehrin en meşhur hamamına gider yıkanır, paklanır, giyinir. Sıra hamam parasını verip gitmeğe gelince, bektaşiyi bir düşüncedir alır. Ellerini göğe kaldırarak, niyaz eder:

«Yarabbi, bana ya bir hamam parası ihsan et, yahut da hamamı yık».

Tam o anda - tesadüf bu ya - şiddetli bir zelzele olur. Herkes canı kaygusuna düşer. Bektaşi de fırsattan bilistifade hamamdan çıkar gider.

Yolda bir dilenci baba erenlerin yolunu keser:

«Allah rızası için bir sadaka» diye yalvarır.

Bektaşi gülerek:

«Sen ne diyorsun? der. Allahın bu sırada o kadar züğürtlüğü var ki, bir hamam parası ihsan etmemek için koskoca hamamı yıktı!»

MÜBERRA AKIMSER
Mithat paşa cad. 1093 G. Üst kat
İZMİR

YAZMASI SİZDEN, ÇİZMESİ BİZDEN...

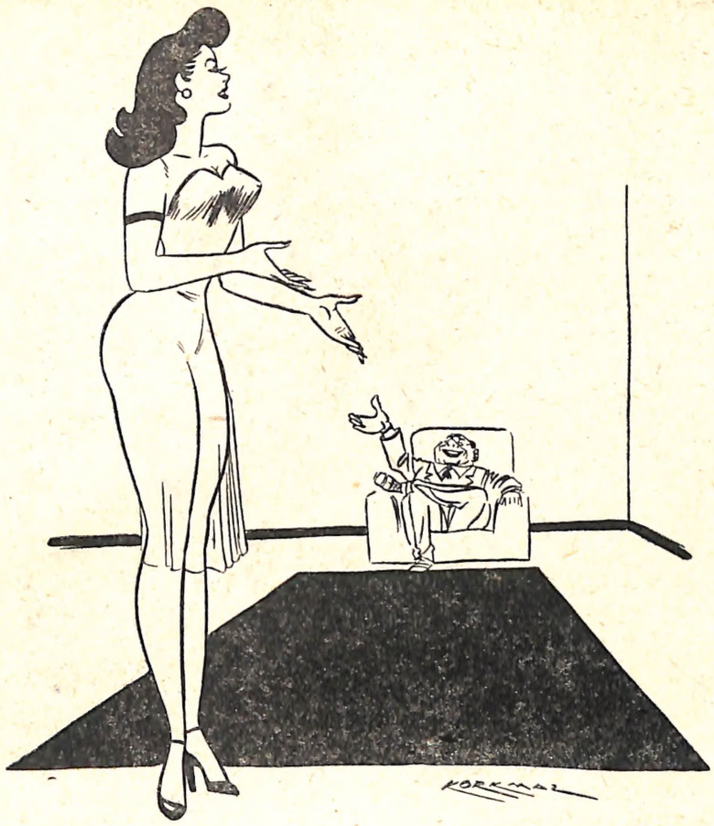

— Doktor, yüzümdeki sivilcelerin yirmi yaşımda geçeceğini söyledi...

— Öyleyse, nüfusunu 10 yaş küçültüverelim!..

Yazan : Sabahallin Erpola. T. İş Bankası İzmir Şubesi - İZMİR
Çizen : Korkmaz.

YAĞMUR DUASI

Bektaşi bir köyden geçerken, dinlenmek üzere kahveye uğramış. Fakat içerideki tenhalık tuhafına gittiğinden sormuş.

— Hayrola, neden böyle tenha burası?

— Hava çoktandır kurak gidiyor, millet yağmur duasına çıktı.

Bektaşi; iyi demiş, ben de giderim. Kahvedekilerle birlikte dua edilen mahalle gitmişler. Orada bakmış, başta imam olmak üzere bütün köy ahalisi dua ediyor.

— Ey cemaat! diye bağırmış. Ne yapıyorsunuz siz burada?

— Hava çoktandır kurak gidiyor, yağmur için dua ediyoruz!

— Kolay canım, ben size yağdırırım.

— Aman, varsa böyle bir hikmetin hemen göster...

Bektaşi; hay hay, demiş ve havaya bakmış. Bana demiş bir maşrapa su bulun. Bulup getirmişler.

Derhal gömleğini çıkarıp suda ıslatmış ve bir ağaç dalına asmış.

— Bekleyin şimdi! demiş.

Biraz sonra bulutlar gelip gök kararmış, şimşekler çakmış ve nihayet yağmur başlamış.

Köylüler hemen bektaşinin ayaklarına kapanıp sormuşlar:

— Aman, demişler, sen evliyasın galiba, nasıl yaptın bu işi? Nasıl yağdırdın?

Bektaşi gülmüş ve gayet sakin cevap vermiş:

— Hiç canım; bu sırada Allah ile aram açık, gömleğim kuruma sın diye yağdırıyor! demiş!

BEYZUN UŞAKLIGİL
Vali konağı cad. 78/2 Nişantaşı
İSTANBUL

○

ONU ŞIMARTIYORSUNUZ

Bektaşinin aldığı karpuz tadsız çıkar. Fakat verdiği paraya acıdığından;

— Hey Allahım! Şu karpuzu yaratıken biraz şekerini esirgedin? Kullarına bir nimet ikram edersin, ona hiç bir zaman tam vermezsin.

Diye küfür ede de yer.

O sırada geçen bir fakir de, yere atılan kabukları alıp kemirmeğe başlar. Her kemirişinde bu nimete kavuştuğu için Allaha şükrettiğini gören Bektaşi:

— Ben bunun içini yedim, Allaha şükretmedim, sen kabuklarını yiyor, durmadan şükrediyorsun. İşte böyle boş yere dalkavukluk ediyorsunuz da O'nu şımartıyorsunuz!

Diye bağırarak yürür!

İHSAN ÖZBİÇER
Camikebir cad. Hamam sok.
No. 16 Eyüp - İSTANBUL

Mahallenin Kısmeti

★ AKBABANIN MİZAHÎ ROMANI — 3 ★

— Ayol, ben size demedim mi, bu karrı mahallenin erkeklerini baştan çıkaracak diyerek ten... Daha şimdiden olanlar oldu... Kız Esma, kıız... Kız bak, bak!..

— Ne var Ferdane hanım?

— Daha ne olsun?.. Seninkini gördüm, seninkini... Hacı Mesudun bahçe duvarının arkasından Hacivat gibi başını çıkarıp çıkarıp seyrediyor.

— Yalnız o mu?.. Sen önce kendi kocana bak Esma... Onun başını görmedin mi?

Bunu söyleyen Atiye teyze idi. Ama Bakırcı Yunusun karısı Esma, Ferdaneye inanmadı:

— Aa, üstüme iyilik sağlık... Sen hayal mi görüyorsun? Benimki dükkâna gideli hanidir ayol.

Ama yedi yaşındaki oğlu Cengiz:

— Anne be!.. dedi, babamdı vallâhi. Babam bugün dükkâna gitmedi ki... Bilâl amcanın kahvesindeydi...

Çocuk lâfını tamamlıyamadan bir çığlık koptu. Esma Cengizin kaba etine bir çimdik basmış:

— Yumurcak... Sus!.. diye haykırmıştı. Kocasının kocaman Karadenizli burnunu o da görmüştü. Ama konu komşunun yanında iki paralık olmak istemiyordu. Başını pencereden içeri çekip:

— Etinden et koparılmış gibi bağırma domuz, şimdi alırım ayağımın altına!.. diye bağırıyordu.

«Şimdi ayağının altına almak» sık sık kocasının kullandığı, Esmanın da ondan öğrendiği lâftı.

Kadınlar başlarını pencereleden içeri çektiler. Artık dedikodu dört duvar arasında kahve değirmeninin sesine, kundaktaki çocukların vıyaklamasına karışıyordu.

Erkekler, kendilerini karılarının gördüklerinden, başlarına gelecekten habersiz, yine elleri arkalarında, Hacı Mesudun bahçe duvarının arkasından kahveye doğru yürüyorlardı.

Dükkânı çırağına bırakmış olan bakkal İsmail, en önden seğirtti. Çırağı Hüseyin kapıda durmuş, ustasının yüzüne bakıyor, bir şeyler öğrenmeğe çalışıyordu.

Kahveci Bilâl'in boşalan kahvesi, birdenbire dolmuştu. En heyecanlıları Bakırcı Yunustu.. Sağ elini dizine vurup vurup:

— Vay gavat vay!.. Vay gavat vay!.. diyordu.

Kahve ocağına geçen Bilâl:

— Geyik... Koca geyik!.. diye söyleniyordu.

Ağzından hiç küfür duyulmamış olan muhtar Sezai bey, hepsinden koyusunu söyledi:

— Muhabbet tellalı herif, zahir...

Berber kalfası İzzet:

— İşe geç kaldım, dedi. Kahveden çıktı.

Terzi Osman:

— Kaç yaşında vardır bu herif Sezai bey amca?.. diye sordu...

Sezai bey:

— Ben çocuktum, bu Hacı Mesut denen herifin Beyazıt camiinin avlusunda bir sergisi vardı. Orada tesbih, ağızlık, hacı yağı falan satardı. En küçük oğlu, ben mektebe başlamamıştım, o Şehremanetinde kâtipti. Artık var sen düşün, hesapla... Benim yaşım elli sekiz...

— Yetmişinde var öyleyse...

Tesviyeci Hüsamettin:

— Hangi yetmiş be!.. dedi, seksenden, doksandan ne haber?

Kahve yavaş yavaş tenhalaştı. Herkes işine gitmişti. Kırkmerdiven mahallesinde o gece hemen bütün evlerde karı koca kavgası oldu. Kadınların çoğu, kocalarından dayak yediler. Yalnız bir evde bunun tersi oldu. O da muhtar Sezai beyin evi. Hacı Mesudun genç karı almasına en fazla sinirlenen muhtar Sezai beyin kendisinden yirmi altı yaş küçük karısı, her gece değilse bile haftada iki küçük kere muhtarı döverdi. Bunu bütün mahalle de bilir, Sezai beye değil, karısı Sehavet hanıma hak verirlerdi. Çünkü mahallenin eskilerinin anlattığına göre Sehavet, Sezai beyin üçüncü karısı idi. Sezai bey, bundan önceki iki karısından da dayak yerdi. Kadınlar erkeklerin zulmundan ölür ya, Sezai beyin ilk karısına, bunun tersi olmuştu. Kadın zayıftı, her gece Sezai beyi eşek sudan gelene kadar dövmekten bitmiş, harap olmuş, bu yüzden ölmüştü. İkincisi, dayanamamış, kaçmıştı.. Kadının söylediğine göre, herif ayaklarına kapanır:

— Kulun kölen olayım!.. Ne olur döv beni... Vur, kemiklerimi kır!.. diye yalvarırdı.

(Devamı var)

Dünya Karikatürleri

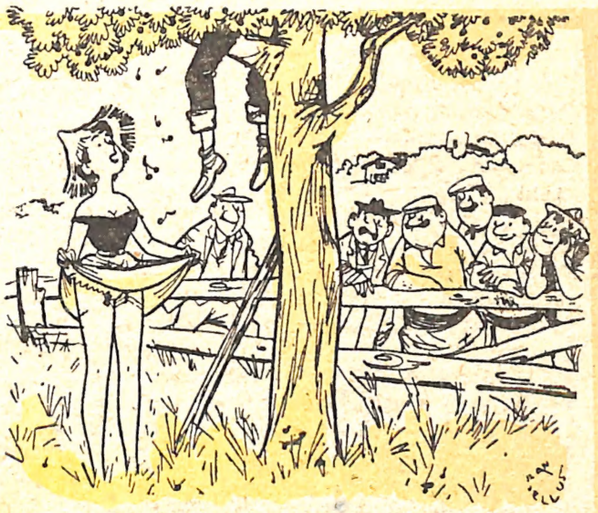

— Bu adamlar hiç de insanı kiraz toplarken görmemişler!..

— Fransız —

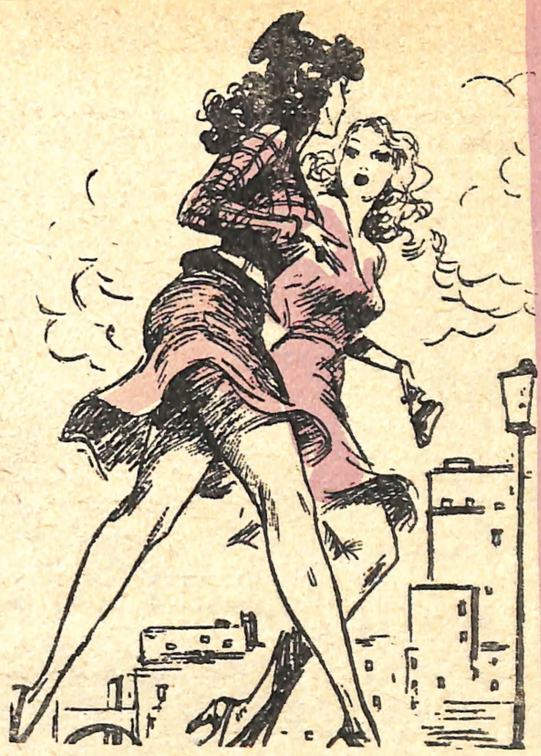

— Yeni şefinle aran nasıl?

— Mükemmel, düşün bir kere bana bir daktilo aldı!..

— İtalyan —

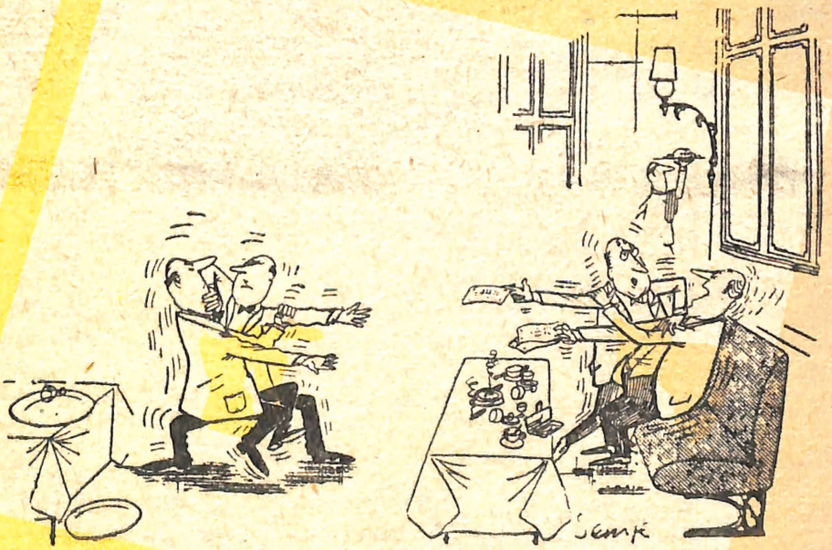

YAZISIZ!..

— Fransız —

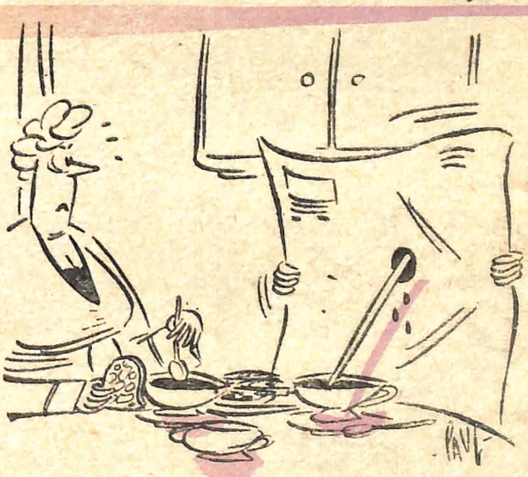

YAZISIZ!..

— Fransız —

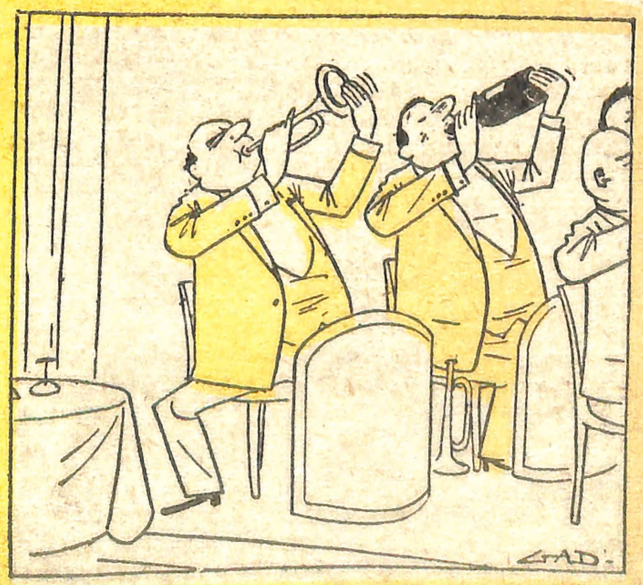

YAZISIZ!..

— Fransız —

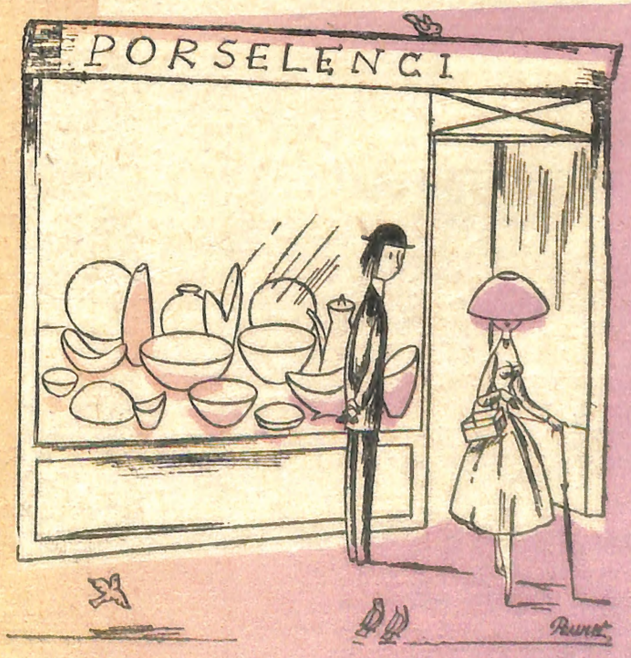

YAZISIZ!..

— Fransız —

Bu fevkalâde güzel Yemek Kitabı
ücretsiz olarak sizindir!

Muhakkak ki «ne pişireceğim» diye çok def'a tereddüde düşüyorsunuzdur. Her halde güzel hazırlanmış yeni bir çeşni ikram ederek ailenizi memnun etmek de istersiniz.

Bunu düşünerek, fevkalâde bir titizlikle, hususî surette sizler için hazırladığımız Yemek Kitabını takdim ediyoruz. Kitap, birçok resimlerle süslenmiş olup, yemeklerinizi, çok iyi birer mamül olan SANA ve VİTA ile nasıl pişireceğinize dair ve yemek mütehassısımız tarafından uzun uzun tetkik edilmiş olan yemek tariflerini hâvidir.

125 gramlık SANA paketlerinin yanlarından keseceğiniz 16 adet UNİT markası veya 250 gramlık SANA paketlerinden keseceğiniz 8 adet UNİT markasını 10 kuruşluk posta pulu ile birlikte

Unilever-İş Türk Ltd. Şti. P.K. 1152 - İstanbul

adresine gönderdiğiniz takdirde, bu fevkalâde güzel YEMEK kitabını kolaylıkla tedarik edebilirsiniz.
Adınızı ve adresinizi kitap harflerile yazınız.

Yemek Kitabını aşağıdaki isim ve adrese göndermenizi rica ederim:

İSİM: _____

ADRES: _____

_____

Ek olarak _____ UNİT markasını ve 10 kuruşluk posta pulunu sunuyorum.

Muayyen
zamanlardaki sancılara karşı

KİNİNLİ
GRİPİN
KULLANINIZ

4 saat ara ile günde 3 adet alınabilir.

İKİNCİ BASKI

YAZ DOKTORU

Yazan: *Dr. Kemal SARAÇOĞLU*

Kadın, erkek, genç ihtiyar, çocuk hiç hasta olmadan bir yaz geçirmek için bu kıymetli kitabı ailece okuyunuz.

Fiyatı: 1 Liradır.

SÜMERBANK
SERMAYESİ 500.000.000 TL.

Mevduat sahiplerine en fazla menfaat sağlayan bankadır.

ANKARADA YENİŞEHİRDE
İSTANBULDA GÖZTEPEDE
KONFORLU
APARTMAN
DAİRELERİ

AYRI ESASLAR DAHİLİNDE
YÜNLÜ ve PAMUKLU
SATIŞLARIMIZDA
%10 TENZİLÂT

SÜMERBANK

ZENGİN
PARA
İKRAMİYELERİ

SÜMERBANK

HERİŞ REKLAM - İSTANBUL

Akbaba

Siyasî Mizah Gazetesi

ZAMANE ÇOCUĞU !..